

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.

Nyiltér sora 25 kr.

Bélyegdíj minder litográfia
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmd-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Temetés napján.

A magyar nemzet elérkezett az ő Kalváriájának végállomására. A hazahozott Kossuth Lajost, nemzeti büszkeségünket és dicsőségünket, de nemzeti bálványunkat egyuttal átadjuk az anyaföldnek. Kossuth Lajos úgy ment el hazájától, hogy a közönyös világot a magyarság szent jogai felől tájékoztatja, rokonszenvét és részvétét felkölti, s ha egy titáni agitáció még sikerre vezethet: visszaszerzi a magyarnak, ami elvesztettnek látszott. És hogy jött meg? Csöndesen és halva. De még így is minő mélységes nagy hatalma van. Nem volt a Po mentén, az Alpsek alján egy pályaoír, kinek a Kossuth drága hamvait hozó, fekete draperiával bevont gyászos vonat előretörtetése közben ne hullott volna ki könyve, az a dübörgő éjszakai vonat, az ő vörös tűzfényű szemével egy nemzet, a világ fájó zokogását el nem fojthatta.

Kossuth Lajost vasárnap adják át az édes hazai földnek.

Az érzelmek villámfolyama rezegtet meg, a nemzeti fájdalom eljutott oda, midőn valósággal profanáció lenne a vigasztalás. Lelkünk nem fogadja el a vigasztalás hangját, mint a hogy az impregnált fa nem gyullad lángra.

A hit szolgája vigasztaljon meg Istennel, a ki reánk mérte a nemzeti csapást, az emlékezősek orvosa, a vén idő ám heggesse be a nemzeti csapás momentán fájdalmát, a mi egyébként edzett hírlapírói tollunk a vigasztaló szavakra nem reagál. Kossuth temetése napján kétszeresen érezzük, hogy egy nemzet történetében fekete vasárnap lesz örökké 1894. évi április hó elseje, Kossuth Lajosnak, a világ által csodált nemzeti hőnek elhantolási napja.

A tállyai kis templom keresztelő-medencéjétől a vasuti ör piros zászlajáig milyen tengere az időnek, az eseményeknek? . . . Az időnek, mely méhében azokat az eseményeket hordta, a melyeknek a hazatérő halott intézője volt. Az eseményeknek, melyek az időt vajudni és szülni készítették.

Micsoda mérték lenne az, melyekkel ezeket az eseményeket megmérni lehetne?

Lehetne-e mérni a mérhetetlent?

Valóban, a történelem mértékét alkalmazni csak madártávlatból lehet s mi szállni nem tudunk. Azt a nagy férfit, ki átlag az emberi kor végső határánál fejezte be életét, szívinkhöz, érzelmeinkhez sokkal közelebb van, mintsem a történelmi alak szoborszerű arányai kibontakozhatnának lelki szemünk előtt.

De érezzük, hogy ez arányok nagyok, de érzi a nemzet, hogy ha Kossuth porhüvelyé a haza fölszentelt földjében pihenésre nem található vala, mert e nélkül a nemzet csonka lett volna és mert meg van írva: „A nagy világon e kívül, nincsen számodra hely!”

Fülem sóvárogva tapad a földhöz és keletről-északról idegen hangok ütnek meg füleimet.

Kossuth Lajos meghalt, el is temettük, de a honalkotás befejezésre vár.

Imádkozunk és dolgozzunk!

A te drága poraidhoz pedig szent zarándok-ut lesz a magyarnak, örökkön-örökké, a hol megtanulja, mint kell a hazát szeretni.

Vármegyénk és Kossuth Lajos.

Mire e sorok napvilágot látnak, Kossuth Lajos drága tetemei már Budapestten lesznek s a népek ezrei fogják néma fájdalommal kísélni a koporsót, melyben Magyarország szabadságának apostolát viszik a Múzeum oszlopcsarnokába, hogy ott az ország még egyszer láthassa nagy fiát.

Bácsmegeye törvényhatósági bizottsága ma, folyó hó 30-án tartotta a Kossuth ügyben rendkívüli közgyűlést.

A közgyűlést Schmausz Endre alispán pontban 10 órakor nyitja meg s a következő hazafias, mély benyomást keltett, szónoki lendülettel előadott nagyszabású beszédet tartotta:

Mélyen tisztelt vármegyei törvényhatósági közgyűlés!

Kossuth Lajos nincs többé! E fájdalommas hír rezgette át hazánkat f. hó 21-én s a kelő nap sugaraival villámgyorsan szállt e hír szerte az egész országban faluról-falura, városról-városra. A magyar nemzet minden igaz fia szívéhez kapott e hír hallatára, — mert úgy érezte, hogy az, kinek életét nemcsak magas kora, de felette súlyos betegsége miatt is hetek óta feltették, az ő szívében is befoglaltattott.

Azóta a gyász napról-napra nyert fensége és mélységében, miglen az, mint sötét köd elfedte az ország egész területét, sőt elterjedt a legrokonszenvesebb részvét nyilvánulásaiban a művelt külföld számos országába is.

Mi is e gyász behatása alatt állunk és az abban való részvétel mikéntjének megállapítására jöttünk össze a mai rendkívüli közgyűlésen.

A magyar nemzetnek két nagy alapvonása, két fényes tulajdonsága van, e két ékessége nélkül kis nemzet létére, annyi ellenségtől környezve, bizonyára nem érte volna el ezredéves fennállását.

E két nemes és szép vonás, mely minden igaz magyar szívében és lelkében él és onnan nyerte és nyeri nemzedékről-nemzedékre kifogyhatlan táperezjét, a monarchikus érzület, a király és alkotmányhoz való hű és odaadó ragaszkodás és a rajongásig fokozható tiszta hazaszeretet.

Mindkét tulajdonnak államalkotó és államfentartó ereje megbecsülhetetlen, s csak együttes jelenlétük biztosíthatja a magyar állam fennállását és további fejlődését.

Az első tulajdon minden alkalmat felhasznál, hogy urunk, királyunkkal, a legalkotmányosabb fejedelemmel szemben határtalan tiszteletünket, szeretetünket és ragaszkodásunkat kifejezésre juttassuk s valljuk be őszintén, hogy ezen tulajdonunk soha sem nőtt tan nagyobbra, mint épen az ő bizalma felcsillanása és határtalan törvénytiszteletének oltalma alatt, mert benne látjuk jólétünk, jelenünk és jövőnk, de legkülönösebben alkotmányunk legfeneköltebb, legtantörthatalanabb örét és védőjét.

A második tulajdon, — pártoskodási hajlamaink mellett is — nehez időkben soha el nem hagyott, sőt ellenkezőleg, a legszorosabban összefűzött; nemzetünk egységét és hegemoniáját szerencsésen biztosította; sokszor csodálatos eredmények elérésére képesített.

Utóbbi szép tulajdon varázserejűvé válik egyik nemes hajtásában, hazánk valóban nagy fiai emlékének tiszteletében.

Hiába! mi kevesen vagyunk, ők pedig századonként alig vannak néhányan! Ezen, hál Isten közös kultusz csak hű maradt önmagához, hű maradt tradícióhoz, midőn Kossuth Lajos, a vége felé járó század egyik legnagyobb és nemcsak általunk, de az egész művelt világ által méltott történelmi alakunk az élők sorából eltávozott és fenomenális tehetsége, alkotmányos szabadságaink törvényes megszerzésében kifejtett sikeres működése, úgy az e körben tanúsított és sirjáig híven megővött önzetlen lángoló hazaszeretetnek emlékei által megbűvölve vagyunk akkor, amikor ezen nagy férfiú ravatalát látjuk magunk előtt, amikor őt már csak sirjához kísérelhetjük; nem természetes-e, hogy ily körülmények között annak egész lénye, összes érdemei, nemes és szép tulajdonai egyszerre feltámadnak lelki szemünk előtt s mély bánattal eltelve, könnyes szemekkel készülünk megbánolni azt, akinek feledhetlen és mindenha élni bivatott

nevéhez fűződik: a nemzet nagy ébredése, ezen országnak a feudális bilincsektől való megszabadulása, a parlamentaris kormányforma és felelős miniszterium megszerzése, a földnek, az embereknek és a sajtónak szabadsága, a jogegyenlőség és közös teherviselés és mind-ezekben az újabbkori Magyarország legbecesebb és legdrágább vívmányai, alkatelemei. Nem említem fel Kossuth Lajos varázslatos szónoki erejét, mely őt nem csak előttünk, de 3 világrézsben a század egyik legnagyobb szónokává avatta, nem küzdelmeit és egyéb viszonyait, mert hisz mindezek mai feladatunk határait messze túl haladják. Én nem kelhetek versenyre a mi sajtónkal és a velünk rokonszenvező, bennünket megértő külföldi sajtóval, mely már elhunytá óta méltatja érdemeit s fényes tulajdonságait és azokból irodalmat teremtett, anélkül, hogy azokat kimerithette volna.

Nem annál kevésbé, mert hisz a fekete vonat már átlépte az ország határát, óráról-órára közeledik végecélja, az ország fővárosa felé; még a mai nap folyamán ott fog állani ravatala, honnan sokszor szónokolt. De ma már nem beszél csak a nagy szellem, hazánk fényes történelmi lapjai és az általa szerzett szabadságaink fény sugarai hullanak hideg tetemére, melyet dicsfénynek vesznek körül, s e dicsfény sugarai a haza minden parlotája és kunyhójába bevilágítanak és be fognak világítani a jövő századba is.

„Elhaltanak legjobbjaink a hosszú harc alatt! Elhalt ő is, adja Isten, hogy hosszú idők után ott, hol élni nem tudott, hazájában, bekészen nyugodhassék s hogy valamint a nevéhez fűződő alkotmányos jogaink és közszabadságaink az egész nemzet és ezen ország minden lakosának közös tulajdonai, melyek ép azért az érte való gyászban az egész nemzet gyászát és fájdalmát egységessé teszik; akként legyen egységünk és összetartásunk intő jele majdan nagy hazánkfiának a hazában elhelyezett sirja és majdan adakozásainkból emelendő emléke is, nekünk és a jövő nemzedéknek egyaránt, hogy lojalitásunk és hazaszeretetünk, az az mindkét nemes tulajdonunk jó és balsorban elválaszthatlanul egyesülve maradjanak mindenha, a haza és trón javára és dicsőségére.

„Az emberek millióinak szemében gyászkönyvül... közeledjünk mi is a felállított ravatalhoz, hogy a gyászoló milliókkal mi is az országos gyász jogos osztályosainvá lehessünk.

Ezek után az alispán a következő előterjesztést teszi:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A folyó évi március hó 23-án 7906. alispáni szám alatt kelt meghívó szerint a mai rendkívüli közgyűlésünknek egyedüli tárgya a nemzet nagy halottja, Kossuth Lajos elhunytá alkalmából teendő intézkedések megállapítása lévén, nehogy az ezen közgyűlés összehívására betartani kellett törvényes határidő kegyeletünk nyilvánulásaiban késedelmet okozzon, számítvá a tekintetes törvényhatósági bizottság feltétlen helyeslésére, a gyászoló családhoz a törvényhatósági bizottság részvétét már folyó hó 24-én Turinba táviratilag elküldöttem, továbbá egy megfelelő díszes koszorúnak a vármegye közönsége nevében, az elhunyt ravatalára már a mai nap folyamán való elhelyezéséről tegnapelőtt Budapesten személyesen gondoskodtam, mely intézkedéseimnek jóváhagyását kérvén: az országos mély gyásznak szíviünk szerint való kifejezésül bátor vagyok még a tekintetes törvényhatósági bizottságnak a következő elfogadását indítványozni: hogy

1-ször a vármegye törvényhatósági bizottsága hazánk halhatatlan érdemű nagy fia, Kossuth Lajos elhunytá feletti mély és igaz fájdalmának jegyzőkönyvileg ad kifejezést;

2-ször részvétét a család tagjaival irásosan is közli;

3-szor a folyó évi április 1-én Budapesten végbemenendő temetéshez az alispán, vagy annak akadályoztatása esetére helyettesítésében: Kozma László vármegyei főügyész vezetése alatt nagyobb küldöttséget meneszt, melyhez a kiküldendőkön

kivül más e vármegyebeli bizottsági tagok is csatlakozhatnak; és

4-szer az emelendő emlékszóborra a gyűjtést elrendeli.

Az állandó választmány javaslata a következőképen hangzik:

A vármegye alispánjának bevezető beszédében foglalt lelkes és Kossuth Lajos halhatatlan érdemeit odaadással méltányló és ezzel az egységes nemzeti gyász horderejét, mélységét és indokait feltüntető előadását egyértelműleg magáévá tevén, ugyanannak azon előzetes intézkedéseit mely szerint: f. évi márkus 24-én a vármegye közönsége nevében a gyászoló család tagjaihoz részvét táviratot intézett és az elhunyt nagy halottnak Budapesti ravatalára helyezendő koszorút beszerezte és annak már ma délben oda leendő elhelyezéséről gondoskodott, teljes elismeréssel jóváhagyólag tudomásul veszi; egyben az alispán urnak az imént felolvasott és az állandó választmány által is elfogadásra ajánlott mind négy pontbeli javaslatait egyhangulag elfogadván, a vármegye alispánját azok foganatosításával megbizva, a küldetésébe pedig:

Schmausz Endre alispán ur vagy Kozma László főügyész vezetése alatt saját kebeléből: Boromissza János, Diener János, dr. Grünbaum Pál, dr. Hadzsy János, Jankovits Aurel, Keszner István, dr. Kern Lajos, dr. Nagy Géza, dr. Nagy István, Pál Antal, Petry Károly, id. Pilaszánovits József, Piukovits József, dr. Récesy Ede, Roheim Károly, Szabó Péter, Szárits Bertalan, Szendy Lajos, dr. Vaály Emil, Vojnits Dávid vármegyei bizottsági tagokat választja meg.

A javaslat egyhangulag elfogadtatott.

Végül a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítettnek mondatván ki, Schmausz Endre alispán kijelenti, hogy szerencsésnek érzi magát, miszerint ezen megynék történetében örökké emlékezetes gyűlésen elnökölhetett.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

A politikai helyzet.

A P. C. a következőket közli:

Wekerle miniszterelnököt már nagyszombatra várták Bécsben, de akkor Tisza gróf miniszter ment fel helyette, aki a Budapesten most létező viszonyokat ép oly behatóan tudta előadni, mint a kormányfő tehette volna, akinek fontos okai voltak, hogy különösen szombaton Budapesten maradjon. Wekerle tehát a következő napon ment Bécsbe; mindenekelőtt a közös miniszterekkel értekezett budgetügyekről, azután pedig a valuta-rendezés folytatása érdekében is körültekintett s a kereskedelmi szerződési ügyeket is tárgyalta. Mire Wekerle az ugynevezett „folyó”, azaz a minden körülmények közt okvetlen elintézendő ügyeket befejezte, akkorra öfelsége is visszaérkezett Abbaziából, kedves barátjánál a német császárnál tett látogatásáról és a felelős magyar kormány feje jelentést tehetett a koronának arról, ami eddig történt, valamint arról is, ami legközelebb és később, ha az országgyűlés folytatja működését, alkalmasint történni fog, illetve amire alkalmat fognak szolgáltatni.

Abbaziából öfelsége a legjobb hangulatban tért vissza: amit a két uralkodó egymással kö-

zölhet ama benyomásokról, melyeket Francia- és Oroszországból kaptak, csak fokozhatja megelégedésüket a mostani általános helyzettel és bizalmukat az európai béke zavartalan fenmaradása iránt. Bizton várható is, hogy a királynak ez a kellemes hangulata nem marad hatás nélkül a magyar viszonyok további alakulására.

A Wekerle-kabinet állása a koronánál a legkevésbé sincs megingatva. E mellett teljes bizalommal vannak a magyar polgárság politikai érettsége iránt, a mely polgárság a temetés idejére a rend fentartására vállalkozott.

Ha vége lesz a gyászünnepeknek, az országgyűlés folytatni fogja husvét előtt megszakított munkáját s itt azt hiszik, hogy a szélsőbal-tulnyomó többsége el fog állni attól, hogy zavaró és izgató kérdések önkényes felvetése által késleltesse ama reformok elintézését, melyekért Kossuth élte utolsó napjaiban oly nyíltan és határozottan sikra szállt. Egyáltalán hiszik, hogy a radikális párt intelligensebb elemei, mielőtt egy utólagos Kossuth-vita által a kormány megbuktatásához készülének, fel fogják tenni e kérdést: cui prodést? Hiszen feltétlen ki van zárva, hogy a korona a Wekerle-kabinet esetleges visszalépése után oly kabinetet nevezzen ki, mely negálja a 67-es közjogi alapot: tehát okvetlen megint csak a 67-es alapon álló kabinet következne, a melynek azonban nem állnának programján a Kossuth által helyezett reformok. Vagy új választások lennének. De ez esetben mindenekelőtt megfontolandó, hogy ha a választás ekként állítatik fel: a koronás, alkotmányos király mellett-e, avagy az elhunyt nagy férfi mellett, a ki a sirig az alkotmányon kívül helyezte magát, de másoknak határozottan megtiltotta, hogy az ő kivételes álláspontjában osztozzanak és immár a sirban pihen? a tulnyomó többség kétségtelenül az első mellett dönt. A Wekerle-kabinet megelégszik azzal a többséggel, melylyel az országgyűlésen ma rendelkezik: miért kényszeríteni az új választást?

Előfizetési felhívás

„BÁCSKA”

XVII. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

☛ Néptanítók számára: ☛
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor** könyv- és könyvnyomtatásos vállalatára küldendők.

Ujdonságok.

Katonai látogatás. Forinyák Gyula altábornagy, József főhercegnek, mint a magyar honvédség főparancsnokának adatlusa, ugyszintén Bábólnai Lajos ezredes, honvédezredünk parancsnoka, a szerda esti

vonattal városunkba érkeztek. Az adtlás a tegnapi nap folyamán megsejmelte a helyben állomásozó honvédezászlóaljait.

Kinevezés. Sándor Béla főispán Lang Gyula végzett joghallgatót, lapunk munkatársát, vármegyei közgazgatási gyakornokká nevezte ki.

Jótekönyvség. Bende Imre, nyitrai püspök, volt újvidéki apát-plébános, az újvidéki róm. kath. templom építési céljaira újabban 15,000 frtot adományozott. Ezt a nemeslelkűséget jelentette he Kopper György újvidéki apát az ottani r. kath. hitközség múlt héten megtartott közgyűlésének. A hitközség jegyzőkönyvi köszönet alakjában róta le halálját a ritka jótekönyvságu püspöknek.

Előmunkálati engedély. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Zákó Milán országgyűlési képviselőnek a nagyikikinda-nagybecskereki helyiérdekű vasut Nagy-Becskerek állomásától Tót-Aradác és Szerb-Aradác érintésével s a Tisza áthidalásával Zsablya, Goszpodince és Temerin irányában a m. kir. államvasutak O-Kér állomásáig és Temerintől elágazólag Jarek érintésével a m. kir. államvasutak Újvidék állomásáig vezetendő helyiérdekű gőzmozdony vasutvonatra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Husvétii misék. Husvét vasárnapján és hétfőn a róm. kath. templomban a nagy misén a zombori polgári kaszinó-egyleti dalárda vegyes kara énekelte Fibich miséjét zenekísérettel. A dalárda ez alkalommal is bebizonyította azt, mennyire érettképes s milyen odaadással felel meg hivatásának. Az ájtatoskodó hívek elragadtatással hallgatták a gyönyörű, korrekten éneket; igaz, a dalárdának a misén való szereplése csak fokozta a nagy ünnep magasosságát. Különösen ki kell emelnünk Dalmay Pálné urnó szolóját; Dalmayné a töle megszokott precizitással énekel; kellemes, iskolázott hangja és rutinirózott éneke a legkimagaslóbb részét képezte az egész kar éneklésének. Simonits Mariska és Pelikán Mariska kettőse szintén igen jól sikerült. Hétfőn Staudacher József és Söröss Antal urnak volt szóló ének-résztük s természetesen derekasan meg is oldották feladatukat.

Új szabályrendelet. A nemrég alkotott köz-tisztasági és közrendészeti szabályrendeletet a belügy-miniszterium jóváhagyta. A közeli napokban tartandó közgyűlésen meghirdetettük s utána hatályba lép.

A titeli rétközeli bizottság elnöke. A titeli rétközeli bizottság elnökévé egyhangulag Nikovitz Edét választották meg.

Jóváhagyás. A belügyminiszter a bajmoki második temetkezési egylet alapszabályait a napokban jóváhagyta.

Jótekönyvcélú hangverseny. A szabadkai házi szegényeket segítő Szent Vince-egylet javára folyó évi április hó 8-án táncvigalommal egybekötött jótekönyvcélú előadást rendeznek.

A tisztii orvosi vizsgálatok. A belügy-miniszter a tisztii orvosi vizsgálatokra nézve a vallás-és közoktatásügyi miniszterrel egyetértőleg egy pótkörrendeletet adott ki. Ezen körrendelet szerinti az ausztriai egyetemeken diplomát szerzett orvosok közül csak azok tehetnek tisztii orvosi vizsgálatot, a kik a diplomájukat valamely egyetemen még 1893. évi november hó előtt szerezték meg.

Esküvő. Trischler Károly, vármegyei alszámvevő, lapunk jeles tollú munkatársa, folyó évi április hó 7-én esküszik örök hűséget Pekánovits Ilonka kisasszonynak, Pekánovits András zombori tekintélyes iparos és városi bizottsági tag leányának.

Agglegények egylete. Nem is annyira agglegények, mint inkább a zombori fiatal emberek között indult meg a mozgalom arra nézve, hogy egy „Agglegények egyletét” alapítsanak. A cél: sohasem házasodni s vallásos, szolid életet élni. — Szegény zombori lányok!

Esküvő. Folyó hó 27-én d. e. 9 órakor vezette oltárhoz Orgoványi Gyula pacseri Rezsnyei János nyug. árvászkéi úrnak, köz- és váltó ügyvéd kedves leányát, Ilonát. Az esketési szertartást főújszóló Lajthay János kupuszina plébános és érseki tanfelügyelő végezte — ki, a már nála megszokott, szellemes beszédet intézett a jegyes párhoz. Násznapok voltak: a menyasszony részéről id. Mihályi János megyei árvászkéi elnök, a vőlegény részéről Roediger Lajos főgymn. tanár.

A „BÁCSKA” tárcája.

A mikor csak irtál . . . *)

A mikor csak irtál
Prófi-ta-csettel,
Pörbe szállva velünk,
Szegény nemzetteddel:
Ugy éreztük, mintha
Intő kezű árnya
Itt lebegne rajtunk
És reánk rígyázna.

Most, hogy levél helyett
Haza jössz im magad,
Hármas koporsóban
Halálós zár alatt:
Az aggasztó csöndben
El kezdünk remegni:
Mintha most már reánk
Nem rígyázna senki!

Kiss József.

GYÖNYÖRŰSÉG. **)

— Török historia. —
Itta: **Virtor Ferenc.**
I.

Musztafa padisahnak van egy fia: a Scheh'zade.
A Scheh'zadenak van egy kedvese: a Mirjám.

*) E sokat mondó, rövid, de igen szép verset a „Hét”-ből vettük át. Szerk.
**) Szerző nemskóra megjelenő kötetéből.

Ez a Mirjám pedig a föld legjóságosabb és leggyönyörűsebb burija, kinek szemefényétől a szentséges érzelmű müezzin is elfeledné a Korán első magasztos betűit; csókjáért még a proféta is (béke véle!) szívesen elkarhozna; szerelme pedig oly odaadó, édes, hogy (Istenkárómlás nélkül ha mondhatnánk) maga a fényes orcaju Allah is lelkestülve töltene véle a Bayrám ünnepeit, ha észrevenné magas trónjáról a sok földi rög között ezt a csillogó gyémántot.

És ennyi gyönyörűség dacára a Scheh'zade álmatag lelke nem tud fellelkesülni. Háremében Circassia és Georgia legtelibb rózsái hívják ölélekre; a hatalmas bégek a föld legragyogóbb szépségeit hozzák néki hódolatulker szerény jelétül; szerelmes lesz a szép barna fiuba minden bölgye s szerelmükben meghalni készek érte mind — s hiába! lelke hideg marad, mómora nem tudja fellelkesíteni.

Mirjám összekunorodik a kerevet szegélyén és némán néz az előtte guggoló szép ifjura. Az ablakokon összevonták a fátyolos függönyöket, hogy a világosság csak halványan szűrődik be a félhomályos szobába. Valami bágyasztó illat, a rózsza s nárcisz kimondhatlan édes illata, tölti be a léget és a mómort nem zavarja semmi, kivülről nem hallatszik be a világi zaj. Az arany karikán néha rikolt egyet a fehér-tollu kajdác, kedves selypítéssel; de az csak növeli a csend szépségeit. A buja lágyága perzsa szőnyeg tarkasága, a szemet kápráztató fényűzés, a kimondhatlan részletégek meglévő kényelem — minden, minden megvan itt s kinek jutna itt eszébe a földi gond? kinek a könny, teher? kinek az Isten? . . . s a vég!

Annyi itt a gyönyör, hogy a lélek élvezni sem tudja: ellankad a temérdek bűbájtól.

Ez a szerelem otthona. A néma gyönyör.
Ez az a paradicsom, mely sejtelve a küzködő vágyak, az elérhetetlen emberek százmillióinak. — Mily boldog lehet az, ki mind ezt bírja!
S az ifju, a hatalmas padisah fia, mind bírja ezt . . . S az ifju unatkozik.

A lányka édes mosolylyal kuszik az ifjuhoz, ölebe hajtja szép fejét, karjaival átfonja annak derekát s ajka izgatottan rángatózik, szemé lángol az epedéstől: megtesz mindent, mindent néki, amit csak kigondolhat az agy a gyönyörűségére; rabszolga módjára lábait kész megcsokolni néki, urának, parancsolójának — csak szeresse őt!

— Szelim, susogja félénken, mért vagy oly szomorú? miért nem dobog szived bangosan, vágygyal? Szelim, leborul előtte mind, érted van minden, érted és néked él-hal a világ, minden sóhaj Szelimhez száll — Szelim, mért nem vagy boldog?

A királyfi hallgat és nem válaszol.
Kezeivel elfedi arcát — talán sir is!
Mirjám egészen hozzá húzódik, rettegve vonja el annak arcáról a kezét — s mikor az lehanyatlak s ő láthatja végre: elfordul bosszusan.
A Scheh'zade — alszik.

II.

A párisi színházak egén egy fényes csillag tűnt fel, fénybe borítva minden álmat: Mademoiselle Lunette. Nem szép, hangja sem valami különös, a lelke is tires; de csodálatos rajta minden. A boulevardokon nőtt fel, kétes egész egzisztenciája, de egy áramlat világhírűvé tette egyszerre. A „Moulin Rouge”-ba tudol a sokaság, hogy ezt az ünnepelet chantauseit lassák és hallják. Csodálatos a tömeg, szeszélye kiszámíthatlan; elég néki egy hang, egy ítélet, hogy perc alatt egy ismeretlen tirannusának ismerjen el. S Mlle Lunette szeszélyes lelkét ez a dicsőség kacérrá tette. Körtüle hemzsegnek a tábornokok, művészi és egyéb celebritások; érte rajong a párisi jeunesse d'oree valamennyi tagja, a bőrze bürokratikus fejedelmek; itt egy orosz nagyherceg, ott egy porosz vagy angol királyi herceg küldi brillantokkal ékes virágcsokrait . . . és Mlle Lunette kacér bohósággal valamennyit kikoszarazza, mert tudja, hogy ha csak egynek is, csupán egyszer is meghódolna: egyszerre lejár minden hirneve, varázsa. A finom francia érzék ismeri a faját: birni óhajta az, megbódul érte — amíg hiába kttzd, amíg el nem éri a célt. Mindenki az első akar

Melle

Hírek a kir. belügyminiszteri kerékpár egyesületéről tehát, mely fejtett ki, most már köré a sport iránt volt képviselve a és több tagot gyűjt a közny városunk adó körök is kedve nagyban hozzájárult pécisi kerékpár dult pécisi kerékpár keltett korzó is, utcáin rendeztek. időjárás miatt a bizonyosan idejőve fogadtatást rendez közt leguagyobb felt kerékpárgyáros, ki ment a társasággal. a közönségestől, hogy s mind a ketten gépet. — A kerékpár Szivacra rendez kir szálloda előtt. Indu

Két jezsuita küdt, a nemzet rend s ekkor — ugy olva Magyarországon emb badság atyját, azt, a hogy a felistenek az egész világ meg komoly lap közli. Li be nem bizonyítják. Ignác kalocsai jezsuita Kossuth haldoklása i ranus kutya, ugy Lat nem jön érte! Szer mert bizony aggodal tanintézetre, a mely azonban ugyancsak értelmű hirt hallunk Pécsent, az ottani város színtén kalocsai jezsuita zsufozásig megtelt h lepetésükre beszéd: ravatalánál a nemzet mert meghalt a mag az egész világ meg hatatlan lesz a mag győzedelmes szállal melyek a világot bold szonok beszédével na pek alatt közbeszéd

Megürülő ti

Városunk közgazgat kőzelebb megürlüni. I latában valóban kié közszoalattól s ez k nok és Donoszlovits belül fél éven át be kéri nyugdíjaztatást dött testi állapotára vonulni. Lemondását

Elhalasztott

csinos mulatságot ter gens közönség, az ily előnyesen ismert buk gyászra való tekintet — elhalasztottak mos még pedig azzal, hog szoborra fog fordított és hangverseny fogja kezök: 1. Felolvasás, Magyar népdalok, é balmon kiséri Kugle-vajja Pinteróvics Jeno (Schubert) énekl Ste Pressburger Laura u

lenni, aki őt megront laki már megszerzett Mademoiselle Lu

Musztafa padisah elktüde fiát utazni; r szint, hogy nyugot. Scheh'zade Parisnal megismeré Mlle Lun hatalmának tudatában a lányka a szemébe

Szelimet bosszan bevonta fegyvereit és

Küldött titokban énekesnőnek; ékszer szállította a Rue du is eljárt hozzá többsz sem az ékszeret, sem

Ez a hecc pedig

A fejedelmi sarj lin Rouge egyik pábe szemérol, folyton őt mesebeli alakká nőtte szerette volna, ha az előadás után pedig mennyi helyeit, hogy Titkárjával kigondolta szórta a pénzt, ölebe s mindhiába!

Majd megörlt az

— Birnom kell a milliókba kerülne is!

Egyszer tudtára totta előle a lányt. Szé ész nélkül.

Melléklet a „Bácska“ 26-ik számához

Hírek a kerékpár-egyesületből. A m. kir. belügyminiszterium a nemrégiben alakult „Zombori kerékpár-egyesület“ alapszabályait jóváhagyta. Az egyesület tehát, mely már eddig is élénk tevékenységet fejtett ki, most már teljes erővel hódíthatja zászlója köré a sport iránt érdeklődőket. Eddig is szép számmal volt képviselve a kerékpározás, de napról-napra több és több tagot gyűjt maga köré. Lassan-lassan megtörik a közöny városunkban a kerékpározás iránt s az irányadó körök is kedvet kapnak a kerékpározásra. Persze nagyban hozzájárult ehhez a husvét napjain itt megfordult pécsi kerékpárosok által rendezett s nagy feltűnést keltett korzó is, melyet a zomboriakkal a város főútjára rendeztek. Kár, hogy a husvét előtti kellemetlen időjárás miatt a pécsi kirándulók nem jelenthették be bizonyosan idejüket, hogy a zomboriak méltóbb fogadtatást rendezhettek volna számukra. A pécsiek közt legnagyobb feltűnést tárgyát képezte Fichl Károly kerékpárgyáros, ki csinos feleségével egy kerékpáron ment a társasággal. Ez a gép csak annyival különbözik a közönségestől, hogy két ülés van rajta egymás mögött s mind a ketten közös erővel bajtják a kétkerekű gépet. — A kerékpár-egyesület április hó 1-én, vasárnap Szivacra rendez kirándulást. Gyülekezés a „Vadászkürt“ szálloda előtt. Indulás délután fél 2 órakor.

Két jezsuita. Kossuth Lajos halálának ágyán fektült, a nemzet megvege leste a Turinból érkező híreket s ekkor — úgy olvassuk egy napilapban — akadt itt Magyarországon ember, aki kiáramolja a magyar szabadság atyját, azt, aki a nemzetet úgy tisztel, mint a hogy a felisteneket szokás tisztelni s a kinek nagyságát az egész világ meghámulja. Nem tudjuk igaz-e, de mert komoly lap közli, hinnünk kell, a míg az ellenkezőjét be nem bizonyítják. Azt olvassuk ugyanis, hogy Banyik Ignác kalocsai jezsuita, az ottani gimnázium tanára, Kossuth baldoklása idején e szavakra fakadt: „A luteranus kutya, úgy látszik, az ördögnek sem kell, mert nem jön érte!“ Szeretnék binni, ha megcáfolnák e hírt, mert bizony aggodalommal kellene tekintenünk arra a tanintézetre, a melynek ilyen tanára van. — Legújabbban azonban ugyancsak egy jezsuitáról egészen ellenkező értesült hírt hallunk. E szerint husvét vasárnapján Pécsen, az ottani vártemplom szószékéről, Rosty Kálmán szintén kalocsai jezsuita hirdette az ur igéjét. A templom színpadja megtelt hívőkkel s a szónok legnagyobb meglepetésükre beszédét Kossuth Lajossal kezdte, kinek ravatalánál a nemzet millióinak szemében gyászkönyvül, mert meghalt a magyar nemzet megváltója, míg Krisztus az egész világ megváltója volt. Kossuth emléke is halhatatlan lesz a magyar nemzet előtt és eszméi ép úgy özöndelmesen szállanak ki sírjából, mint Krisztus eszméi, melyek a világot boldogítják a keresztény vallással. A szónok beszédével nagy hatást ért el s a husvétünnep alatt közbeszéd tárgyát képezte.

Megürülő tisztviselői állás a városnál. Városunk közigazgatásánál két tekintélyes állás fog legközelebb megürülni. Két régi, kiváló és a város szolgálatában valóban kiérdemelt hivatalnok válik meg a közszolgálatól s ezek Esztergamy Károly házipénztárnok és Donoszlovits József számvevő. Előbbi már körülbelül fél éven át betegeskedik s erre való tekintettel kéri nyugdíjaztatását, míg utóbbi agg korára és törődött testi állapotára való tekintettel készül nyugdíjba vonulni. Lemondását már mindkét tisztviselő beadta.

Ehhalasztott mulatság. E hó 28-ára ismét csinos mulatságot tervezett a bulkesz-környékbéli intelligens közönség, az ily mulatságok után már megszerezte előnyesen ismert bulkeszi csárdán. A nemzetet ért nagy gyászra való tekintettel — a mint bennünket értesítettek — elhalasztották most ezt a mulatságot április hó 3-ára, még pedig azzal, hogy a tiszta jóvedelem a Kossuth szoborra fog fordíthatni. A táncot felolvasás, szavaltat és hangverseny fogja megelőzni. A műsor piecei a következők: 1. Felolvasás, tartja dr. Gerich Endre ur. 2. Magyar népdalok, éneklő Pinterovits Jenőné urnő, cimbalmon kíséri Kugler Béla ur. 3. „A rab“, (Petőfi) szavalja Pinterovits Jenő ur. 4. „Ständchen“, (Shakespeare-Schubert) éneklő Steiner Paula urhölgy, zongorán kíséri Pressburger Laura urhölgy. 5. „Eszti“ költ. beszély.

Irta és felolvassa Eichardt Károly ur. 6. „A munkácsi rab“, (Jókai) szavalja ifj. Krämer Vilmos ur. 7. Cavalleria rusticana, „Román“, (Mascagni) éneklő Steiner Paula urhölgy, zongorán kíséri Pressburger Laura urhölgy. 8. „Egy kis szórakozottság“, magánjelenet. Irta dr. Rényi József ur, előadja ifj. Rapp Jakab ur. Ez estélyre a n. é. közönséget ez uton is meghívja a következő urakból álló rendezőség: Pinterovits Jenő, dr. Czi-bur Károly díszelnök; dr. Rényi József főrendező; Kugler Béla pénztáros; ifj. Rapp Jakab, háznagy; ifj. Krämer Vilmos ellenőr; Argalás Samu, Eichardt Károly, Elicker Bálint, Ellinger Andor, Feldmann Ármán, dr. Gerich Endre, Gruby Henrik, Kossutsék Fábiana. Kezdeté esti 8 órakor. Személyjegy 2 korona. Családjegy (3 személy) 4 korona. Felülvezetések hírlapi köszönettel nyugtáztatnak.

Régi pénzemek. Mult év március hó 6-án Edl János és társa prig.-szitváni lakosok által — a kir. kincstár erd. aga — földjén talált pénzemek vissza érkeztek s a találók március 18-án az őket megillető részket az apatini m. kir. erdőhivatalnál fel is vették. A találók bajlandók ezen régi pénzemeket megfelelő áron egy, a régiségek kedvelőjének el is adni.

Szerelmi dráma. Két lövés dördült el s két ember, egy férfi, meg egy leány elköltöztek az élők sorából. Régi nóta, a mely napról-napra ismétlődik. Szeretik egymást, sorsuk azonban ketté választja utaikat, így pedig, egymás nélkül, nem képesek élni, inkább meghalnak hát. Baján történt az eset! Rados András, madarasi illetőségű legény, szerette Szűts Katalint, aki Baján Frank Ármán kereskedőnél cseléd volt. Szerette a lány is Radost. Hanem hát a szülők ellenezték a dolgot. A mult héten Rados meglátogatta szeretőjét; mikor kicsევették magukat, elővett egy forgópisztolyt s előbb szeretőjét, aztán magát lötte agyon. Mindketten rögtön meghaltak.

„Az olló fantáziája.“ Egyik zombori lapban olvassuk a következőket: „Vád alá helyezett ügyvéd. Már hónapok óta suttognak, hogy dr. B. J. helybeli ügyvéd ellen közokirat hamisítás miatt vád emeltek. E hírek alig akartunk hitelt adni, mert nevezett ügyvéd az ügyvédi kamara választmányi tagja, a nemzeti kasszinó könyvtárosa és a helybeli dalegyesület vezetője. A suttogó hír — sajnos — valóban bizonyult, amennyiben a helybeli kir. törvényszék fenyítő osztálya a napokban 2655/894. sz. a. dr. B. J. és még tíz társa ellen közokirat hamisítás bűntette miatt, a kir. ügyészség indítványhoz képest, a fenyítő eljárást elrendelte és az előnyomozat és büntügyi vizsgálat megejtésével a központi vizsgálóbírósgot bizta meg. Az ügyet figyelemmel kísérjük s annak idején részletesen fogjuk ismertetni.“ — Elgondolkodtunk e sorok fölött. „Már hónapok óta suttognak...“ Az ördögbe is, hát mi ne hallottuk volna meg, a mit hónapok óta suttognak? Aztán ki az a „helybeli“ dr. B. J.? Hiába, hiába! Nem sikerült nyitjára akadnunk a dolognak. Élelmes riporterünk szalad a helybeli törvényszékhez és megnézi, hogy micsoda ügy is folyik 2655/894. szám alatt. Hát bizony ez alatt a szám alatt semmiféle ügy sem folyik, mert akkora száma a zombori kir. törvényszék büntfenítő osztályának az idén még nincs is. Most már még inkább bosszantotta a kíváncsiság a szerkesztőség minden tagját. Végre is kezébe akadnak lapunk egyik barátjának a multkor szabaddai lapok és magába mélyedve betűzget azokban. „Nem tudjátok, ki lehet az a dr. B. J. az az a szabaddai fiskális, a ki ellen kriminális tettek folyamatba?“ szóval föl olvasás közben. Riporterünk kikapja kezéből a lapot, hát — uram fia — ott áll betűről betűre a fenti hír. Ime, megvan fejte a rejtelem! Ó, azok a csintalan zombori ollók! Micsoda galibát okoznak!

Szerencsétlenül járt bíró. Berényi András Ludason bíró volt. A minapában felutazott Budapestre valami ügyes-bajos dologban, a hol a pénzügyminiszteriumban volt dolga. Visszajövet, a bíró szerencsétlenül járt Kis Szálláson. Mikor ugyanis a vonatról leszállott, megbotlott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy egyik lábán a vasuti kerék keresztül ment s ennek folytán másnap a kórházban a sérült lábát amputálták. Az operáció sikerrel lett végrehajtva.

Rebusz. Sajnálattal kell konstatálnunk, hogy mult számunkban tévedtünk, midőn azt mondtuk, hogy nem fog akadni viszonyainkkal ismerős ember, a ki ki ne találja, hogy a fővárosi lapok által a Zombor városi Kossuth-gyűlésről szóló referáda, mily forrásból ered. A naiv „Zombor és Vidéke“ ime sehogyan sem tud az igazi nyomára jönni. Pajkosságában a tisztelt kartárs úgy véli, hogy a tudósítást mi küldtük fel, ennek bizonyításául közli a mi referánk egy részét. A kettő között óriási a különbség, mert a fővárosi lapok referájája úgy tünteti fel a dolgot, mintha Zombor városának a Kossuth ügyben hozott határozata Molnár Gyula kezdeményezésére történt volna, mintha a közgyűlésen Molnár Gyula indítványának felolvasása után, Molnár Gyula hosszabb indokolást terjesztett volna elő s mintha a közgyűlés erre Molnár Gyula indítványát egyhangulag elfogadta volna. Szóval a Kossuth határozat Molnár Gyula fellépésének eredménye.

A tényállás pedig a következő:
1. Dr. Czvetkovits Péter rendkívüli közgyűlés tartására vonatkozó kérvényt nyújtott be a főispánhoz; e kérvényt Czvetkovitson kívül még tizen (köztük Molnár is) aláírták.

2. A kérvény beadása után az azt aláírók a polgármesterrel egyetemben a város gyásza kifejezésének módozataiban állapodtak meg.

3. Ezen megállapodáshoz képest terjesztette elő a közgyűlésnek Schlagetter polgármester a tanács javaslatát s ezen javaslat let egyhangulag elfogadva.

4. A tanács javaslatának elfogadása után mondotta el Molnár Gyula beszédét.

5. Nem áll tehát az, hogy Zombor város „Molnár Gyula hosszabb beszéd kíséretében előterjesztett indítványát fogadta el.“

Ezekből érthető, hogy miért volt a „Z. és V.“ az egyedüli, mely a fővárosi lapok referájájának forrását dicsekedéssel szerénységgel nem találta ki.

Rajta vesztett. A mult napokban Opitz adai apát-plébános — mint a Z. K. írja — egy „drága kis levélkét“ kapott, melyben kifogástalan udvariassággal meghagyja neki egy ismeretlen ur, hogy a kálvária megnevezett oszlopánál bizonyos időben 10,000, szóval tízezer forintot letenni el ne mulasszon, mert ha arról megfelekednék, balálnak halálával hal meg. Az ismeretlen ur azonban rosszul számított, mert Opitz véletlenül nem az az ember, akit egy kis levélkével meglehetne ijeszteni. Az apát-plébános magához kérette a csendőrség vezetőjét és bemutatta neki a veszedelmes írást. Az őrsvezető a dolgot igen mulatságosnak találta s fellette kíváncsi volt megtudni ama szörnyű szándéku ismeretlen ur kivoltát. Mivel pedig előre láthatólag ama rettentő uri ember, ki ilyen leveleket ír, önként magát az őrsvezetőnek bemutatni nem lett volna hajlandó, a csendőrség vezetője cselhez folyamodott. A levélben körtlirt helyen és időben, titokban és ügyesen felállította embereit... várt és nem hiába várt. A nagy ismeretlen az éj homályában nesztelen léptekkel sietett a kálvária útján, a tízezer forintnak szánt díszes pont felé. Illetlen fősvénység, a pénz nem volt ott. De mintha a földből bujtak volna elő a reményekben csalatkozott ember méltó fölháborodására, hirtelen körtlirták őt a csendőrök s dacára a nagymérvű tiltakozásnak, a pogány őrsvezető megmaradt kíváncsisága mellett a „tisztelt ur“ nevét illetőleg, — ki végre bevallotta szegyekezése közepette, hogy neve Tóth Mátyas; foglalkozása szabó s maga mivoltában még a reménydus legényéletnek örvend. Most a zentai járásbírósg börtönében elmékedik s átkozza még azt is, ki az írásmesterséget valamikor föltálta.

Halálozás. Lemaics György, Passon-Brdoi lovag, cs. és kir. altábornagy neje szül. Bikár Helén e hó 19-én reggel, életének 58-ik évében, anélkül hogy előzőleg beteg lett volna, hirtelen elhunyt. Temetése Ujvidéken e hó 21-én délután 2 órakor nagy pompával s a közönség tömeges részvétele mellett ment végbe.

Eljegyzés. Stutz Béla bánlaci gyógyszerész eljegyezte Vértesi Károly volt zombori s jelenleg budapesti ügyvéd leányát, Margitot.

lenni, aki őt megrontsa; de vége a küzdésnek, ha valaki már megszerezte csókjait — még ha mindenkinek is!
Mademoiselle Lunette játszik tehát a szerelemmel.

Musztafa padisah, a minden törökök szultánja, elküldé fiát utazni; részint, hogy unalmát elűzze; részint, hogy nyugoti műveltséget tanuljon. Mikor a Scheh-zade Párisnál megállt, nem tudott tovább menni: megismeré Mlle Lunette csodálatos szemeit. Eleinte, hatalmának tudatában, feltétlen hódolatot követelt; de a lányka a szemébe kacagott s faképnél hagyta.

Szelimet bosszantotta a dolog egy ideig; de aztán bevonta fegyvereit és várt.

Küldött titokban, meg nyíltan, virágokat a híres énekesnőnek; ékszeresze a legválogottabb drágaságot szállította a Rue du Louvre egyik bérházába; ő maga is eljárt hozzá többször; de Mlle Lunette sem a virágait, sem az ékszerreit, sem őt magát nem fogadta el.

Ez a hecc pedig tartott kerek egy hónapig.

A fejedelmi sarj ott tilt minden előadásán a Moulin Rouge egyik pábolyában. Látszóvált le nem vette szeméről, folyton őt nézte — és elméjében ez a lány mesebeli alakká nőtte ki magát. Izgatottan tilt székén s szerette volna, ha az előadásnak sohasem lenne vége; előadás után pedig végig mulatta a boulevardok valamennyi helyeit, hogy szomjának kielégülést szerezzen. Titkárjával kigondoltatta a legrafinrozottabb csinjeket, szórta a pénzt, ölébe vette az összes ölbevetőket — s mindhiába!

Majd megörült az után a lány után.
— Birnom kell őt! sziszegte kinjában, birnom, ha milliókba kerülne is!

Egyszer tudtára jött, hogy egy angol ur meghódította előle a lányt. Szédület fogta körül — aztán elrohant ész nélkül.

Az újságok tele voltak a híres párbajjal, mely egy meg nem nevezett angol és egy török herceg között végbe ment.

A Figaró még ezt a kis epizódot is hozzátette híréhez: „A szép hölgy most siratja otthon könnyelműségét, hogy a legnagyobb titokban valakit szeretett; mert legyen az háromezer zár alatt is, egy fiatal ember nem tudja dicsekedési vágyát elfojtani, még ha rossz és rut dolog lenne is az, csak különös legyen és irigylésre méltó, amit elért.“

Az ősz padisah összecsapta két kezét és borsódzó háttal borult le Allah nevében a pokrócára: bocssása meg neki az Úr, hogy elfeledte fiát hét ór által őriztetni. És bójtölt három nap és három éjjel, mikor megtudta a világra szóló szegényt. Sietett is gyorsan visszahívni a kedves fiút, külön ő fenséges keze által irt és lepecsételt parancsoló levelével.

De bizony a Scheh-zade nem sietett úgy. Néhány napig a gyenge és veszelő nélkül végbe ment párbaj után otthon tilt hoteljében és nem mozdult sehova. Elkergetett mindenkit maga mellől, el nem fogadott senkit szobájában — tilt egy karosszékben és kibámolt a nyútszó emberekkel tilt boulevardra.

Most még inkább szerette azt a lányt.
De karthausi életét nem bírta ki soká. Inkognitóban bebarangolta Páris utcáit, szórakozást keresve, mig-nem egy este bekopogott Mlle Lunette ajtaján.

— Itthon van a kisasszony? kérdé az inástól.
— Vigye be névjegyemet és kérdezze meg tőle, elfogad-e utóljára?

Az inas megtette.
— Asszonyom azt izeni, hogy nem fogadja el soha és felkéri a távozásra.

— Jól van; köszönöm.
A hatalmas Scheh-zade elfordult s egy lövéssel szétzúzta koponyáját.

Kossuth ravatala fölött.

Haragos villám az égből
Sohse sujtott oly keményen,
Mint a mely most átnyilallott
A magyar nemzet szívében...
Összrendült rá az ország,
S átfutotta mint tüzes láng,
Az az egy szó, az a nagy szó:
Meghalt, meghalt Kossuth apánk.
Nem egy ember, egy világ volt
Benne, a mely összeomlott,
Hogy ne szaggatnák szívünket
Honfi bánat, honfi gondok?
Mi világunk égő napja
Volt a szellem, mely elszállott,
A nap elhúnyt... bús sötétség
Fedi be most a világot.
Hogy ki volt ő? ki felel rá.
Istenségnek égi titka!
Alcú népet újra keltő,
Lángra gyújtó szellem szikra.
Égő lelke fölemelte,
Mít elaludt három század
S a szabadság szent nevében
Nemzetének új hazát ad!

A csuroghi rablógyilkosság. Kézre kerültek a jómadarak, akik olyan kegyetlenséggel gyilkolták meg Farchy Leót. Két cinkos még másnap kézre került és pedig Nikola Kovács Negrin és Száva Cseszáród. Ezek azonban inkább csak bünrészességet vállaltak magukra; erősen tagadtak, mintha ők volnának az igazi tettesek; csak segítettek. Így aztán folyt tovább ezeknek a vallomása alapján a nyomozás. Jelenleg már a főcinkos is el van fogva; neve Gavrilovits Mita, ezelőtt Ujvidéken egy vaskereskedésben volt alkalmazva, mint segéd. Már előlete is bűnös, másfél évig már tilt azért, amiért bátyjának felgyújtotta a szalmáját s míg azt ottlított, addig ő a szekrényt felfeszítve, az ott lévő 300 forinttal odább állt. Ez volt ennek a rablógyilkosságának is az értelmi szerzője és hogy régebbi terve ez, mutatja az is, hogy a gyilkosság előtt rövid idővel külföldi utlevéllel is ellátta magát. Meggyőződve így arról, hogy Farchy a véglegében mulat, társaival betörték az ablakot és behatolva várták az áldozatot, hogy attól a pénzeszközök elvegyék, azt hívték, hogy ott ezeket találják. Csalódtak, mert alig volt több 70—80 frtnál. Gavrilovits reggel az öregapja kocsján Ujvidékre ment, innen Zimonyba, a hol állszakált véve és új ruhát váltva, Belgrádba iparkodott. A belgrádi rendőrség értesítve volt a gyilkosságról, mert Farchynek ott rokoni is vannak és az idegeneket szemmel is tartották. Így került Gavrilovits a belgrádi rendőrség kezébe, a hol is megtalálták nála az arany órárt, revolvért, a vasszekrény kulcsait az áldozat zsebkését, legkésőbb 270 frt készpénzt. Úgy látszik a jómadar cinkostársainak, Kovács Nikola és Cseszáród Szávanak nem igen juttattott a zsákmányból. Most már a szembeállításnál fog kitűnni, hogy hát kit mily mértékben terhel a bűn. Radány újvidéki törvényszéki vizsgálóbíró 23-án átrándult Belgrádba és az ottan fogva levő főcinkost a további vizsgálat érdekében személyesen kiballgatta.

„Modern színtári robinzonok.” Bukovacz Páva és Gyanits Sándor 17 éves subancok szörnyű rakoncátlan gyerekek voltak. Mind a kettőt elkergették a szülei épen rosszasságuk miatt. A közös sors közös tervet érelt meg bennük. Közös akarattal elhatározták, hogy felcsapnak — rablóknak. Először loptak pisztolyokat, fegyvereket s aztán neki láttak a mesterségnek. Megvonultak a színtári szőlőkben s loptak nyakra-főre. Benéztek minden pudárhoz, meglátogatták a mezőn dolgozó munkásokat s mindent, a mit találtak, elraboltak. Kenyeret, szalonát, ruhaneműt, evőeszközöket, szóval mindent, amit láttak, szarka-módra eltolvajoltak. Mikor már jó sok holmit összeszedtek, Apatinba rándultak, hogy eladjanak valamit a raktárukban levő készletből. Itt azonban utolérte őket a nemezis; el lettek fogva. — Mindez mult év őszén történt. A zombori kir. törvényszéknél szerdán folyt le a végtárgyalás. Mindkét bűnös beismerte tettét s azzal védekeztek, hogy másképp nem tudtak volna megélni. Egy-egy évi börtönrre lettek elítélve. — Az egyiknek a védője — tekintve a két subanc kalandos életét — modern színtári robinzonoknak nevezte őket el.

Tolvaj cseléd. A megyeháza tornya alatt esendes visszavonultságban élő hölgygonosztevők száma ismét szaporodott egygyel. Valami Seider Katalin, vukovári cselédeként hoztak oda be a napokban a hűvörsre. Nem olyan nagyon nagy gonosztevő; bűne csak az, hogy lopott. Nevezett leány ugyanis a mult év végén Hettesheimer Henrik, zombori kir. törvényszéki vizsgálóbírónál szolgált mint cseléd egy 3—4 hónapig. Szolgálatából eltávozva, Pécsre ment. Mikor már eltávozott, akkor vették észre, hogy bizony nem tñres kézzel ment el. Nagyobb mennyiségű ruhaneműt — főleg gyermekruhákat — és egy nyakéket vitt magával. A pécsi rendőrség a zombori törvényszék megkeresése folytán elfogta s jelenleg a torony alatt várja büntetését.

Lopás. Nagy Zsigmond bajai kovácsiparos több ízben tapasztalta, hogy műhelyéből a vasat lopkodják. Cseléhez folyamodott és sikerült a tolvajokat Novák (Csozza) János 17, Novák (Csozza) György 15, Grauer György 17 és Szabados Mihály 16 éves subancok személyében megcsípni, kik 20 darab kocsitengelyt, geprészeteket és más vasakat loptak és a lopott tárgyakat mindannyiszor a lopás után este 7—8 óra között vitték eladni egy ismert nevű lakatoshoz, ki biztatta,

S a hazának mit adott? egy

Újra ledit őt népet!

Szolja szellem, rút hazelgés

Koszorúját téped, téped.

Hogy mi volt ő? megfelel rá

Arva népe, mely siratja...

Nem király, nem bíboros fő

Millióknak édes atyja!

Kossuth apánk! Édes apánk!

Fénylo csillag fenn az égen

Né: le reánk a magasból,

Kiket itt hagyál az éjben!

Szellemednek egy sugára

Fényozónné vällik, s tölé

A szabadság égő napja

Felsüt a kárpát tetőre.

És te népem, arva népem

A nagy eszmét el ne hagyjad

Melynek hőse, őre volt ő.

Mig fel nem derült a nagy nap,

Nem virrad bus éjszakánkra

Piros hajnal hasadása...

Hogy imádtott hona fényét

Lele ott fön újra lássa.

Illyés Bálint.

hogy csak hozzanak többet is, bármikor meg fogja venni. A lakatosnál a házkutatás alkalmával 6 darab tengelyt és más vasat 178 kiló súlyban találtak. A tolvajok a kir. járásbírósnak átadták.

A könyvvitel. Furfangos gyerekek volt a szomszédék Józsija. Nagyon sok gondot okozott egyszerű polgár szüleinek. Ezek azonban ennek dacára jó szívvel voltak hozzája s minden erejüket megfeszítve, urat akartak belőle nevelni. Így történt, hogy a mikor a Józsi gyereket kicsapták a gimnásiumból, a szegény szülők beadták a kereskedelmi iskolába. De itt sem becsülte meg iragát; nem tanult az istenadta. Kapott is hát a szegény apja busvét előtt róvó cédulát: Józsit megróttá a tanári kar a könyvvitelből

Az apa dühös volt s reá kiált a fiára:

„Te sehonnai, még most sem jött meg az eszed,

hát megint meg akarsz bukni?”

„De édes apám — szól furfanggal Józsi — hiszen

magam ezt nem érti. En nem bukkatom meg.”

„Hiszen itt áll, hogy meg vagy róva.”

„No igen, kétszer nem vittem könyveket az iskolába,

ezért róttak meg könyv-vitelből.”

A szegény apa hitt neki!

Öngyilkosság. Szabadkán e hó 23-án egy fiatal bonvédhadnagy vetett véget életének. Szablies Zsigmondnak hívják s öngyilkosságának oka állítólag hosszas reménytelen betegsége. Temetése e hó 24-én ment vége általános részvétellel.

Megszökött. Gulyás Gergely rakoncátlan ember volt. Szeretett másokról nem a leghízogóbban beszélni. Veszekedett, szidott mindenkit. Egyszer azonban rajta vesztett. Beperelelt becsületértés miatt s a bíróság el is marasztalta. Hanem hát nem azért volt Gulyásban tapintat, hogy úgy könnyű szerrel becsukassa magát. Kerekét oldott és megszökött. A topolyai járásbírószabó most körözött. Személyleírása: született Zentán, szabósegéd, lakhelye Halas, nőlen, 19 éves, r. kath., termete közép, arca kerek, szeme s szemöldöke fekete, haja barna, szakála nincs.

Körözések. A szabadkai kir. törvényszék országosan körözött valami Schabolt Mihály volt ő kanizsai lakost, aki lopás büntetével van vádolva. Személyleírása: török-kanizsai születésű, 36 éves, róm. kath., irni olvasni nem tud, eseléd, közép termetű, kerekded arcu, szöke szemöldöki, szöke hajú, álla borotvált. — A zombori törvényszék pedig Fehérvári Jánost kereseti, aki hatóság elleni erőszak miatt van vádolva. Személyleírása: rendőrvetető, nőlen, 30 éves, r. kath., 173 cm. magas, arca hosszú, szeméi kekekék, szemöldöke szöke, szakála nincs, haja s bajusza szöke.

Kossuth-szobor.

Ujabbán a következő adományok érkeztek be hozzánk:

Wagemann Simon	5 frt — kr.
Thurszky Jenő	2 frt — kr.
Válik Imre	2 frt — kr.
Lang Gyula	1 frt — kr.
Pekánovits András	1 frt — kr.
Matzitz Gusztáv	1 frt — kr.
Gombárovi István	1 frt — kr.
Trischler Gyula	1 frt — kr.
N. N.	1 frt — kr.
Dr. Hirmann Ferenc	1 frt — kr.
Stverteczky Aladár	1 frt — kr.
Husvéth Károly	1 frt — kr.
Csarsch Sándor	1 frt — kr.
Raisz Ilona	1 frt — kr.
Raisz Irén	1 frt — kr.
Jauch Ferenc	1 frt — kr.
Raisz Sándor	1 frt — kr.
Raisz Mari	1 frt — kr.
Raisz Lajos	1 frt — kr.
Kleiner Lajos	1 frt — kr.
Waisz György	1 frt — kr.

Összesen 26 frt — kr.

Ehhez hozzáadva a mult számunkban kitüntetett 259 frt 60 krt.

Összes eddigi gyűjtésünk 286 frt 60 kr.

Városi ügyek.

Választás. A zombori kertületi betegsegélyző-pénztár alapszabályainak 26-ik §-a alapján — a közgyűlési kiküldötteknek a zombori általános ipartestület helyiségeiben folyó évi március hó 14-ére kitűzött választás választók hiányában megtertható nem volt, ennél fogva e célból újabb határnapul 1894. évi április hó 7-ik napjának délelőtti 10 óráját tűzöm ki, melyre az érdekelteket ezennel meghívom. Zomborban, 1894. évi március hó 29-én. Dr. Gertinger Pál s. k., h. rendőrfőkapitány.

Homokszállítás. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város részére az 1894. ében eszközzendő kövezési és építkezési munkákhoz 1222 köbméter dunai homok beszerzése szükséges. Ezen dunai homok szállításának biztosítására f. évi ápril 15-én délelőtt 10 órakor a városház kisebb termében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Az ajánlatban a köbméterkénti egységár számokkal és betűkkel tisztán kiírandó. Felhívtnak a vállalkozni szándékozók, hogy ezen vállalat elnyeréseért bélyeggel ellátott szabályszerű ajánlataikat a vállalkozási összeg 5%-ának mint bánatpénznek csatolása mellett Zombor szab. kir. város polgármesterénél folyó 1894. évi ápril hó 15-ik napjának délelőtti 10 órájáig beadják, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Fentartja magának a város az ajánlatok közötti szabad választást, valamint azon esetben, ha jelen versenytárgyalás kedvező eredményre nem vezetne, valamennyi beérkezett ajánlat visszautasítását. Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatal helyiségében megtekinthetők.

Hasítottkő szállítás. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Zombor szab. kir. város részére az 1894. ében eszközzendő kövezési munkákhoz 400 m³ szobbi hasított kőnek

beszerzése szükséges. Ezen kőanyag szállításának biztosítására f. évi ápril 16-án délelőtt 10 órakor a városház kisebb termében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Az ajánlatban az egységár és köbméterenként számokkal és betűkkel tisztán kiírandó. Felhívtnak a vállalkozni szándékozók, hogy ezen vállalat elnyeréseért bélyeggel ellátott szabályszerű ajánlataikat a vállalkozási összeg 5%-nak mint bánatpénznek csatolása mellett Zombor szab. kir. város polgármesterénél f. évi ápril 16-án délelőtt 10 óráig beadják, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Fentartja magának a város az ajánlatok közötti szabad választást, valamint azon esetben, ha jelen versenytárgyalás kedvező eredményre nem vezetne, valamennyi beérkezett ajánlat visszautasítását. Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatal helyiségében megtekinthetők.

Köszállítás. Zombor szab. kir. városában ezen év folyamán a következő kövezési munkálatok fognak eszközöltetni és pedig: 6804.4 m² átkövezés hasított kövekkeli kövezetnél, 2162.6 m² új kövezés hasított kövel és 1114.4 m² új kockakövezés. Minek folytán felhívtnak a vállalkozni szándékozók, hogy a fenti munkákra vonatkozó egységárakkal ellátott ajánlataikat f. évi ápril hó 25-ig alulírottánl nyújták be. Megjegyzvén, hogy a fentemlített kövezési munkálatok f. évi május 1-én veendik kezdetét s hogy az építési anyagot a város fogja az építési helyre szállítani. Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatal helyiségében megtekinthetők.

Szarvasmarha legeltetés. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a 148 lánból álló ugynevezett „esonoplyai járásföld” 230 drb szarvasmarha legeltetése céljából egy szarvasmarha után fizetendő 10 frt, és a legelőt használó két éveu aluli borju után 5 frt legelődíj mellett a közönség rendelkezésére bocsátatik. Felhívtnak tehát a szarvasmarha-tulajdonosok a kik jószágaikat a mondot földréken legeltetni kívánják, hogy ebbeli szándéukat megállapított legelődíj lefizetése mellett f. 1894. évi május hó 1-seje előtt a város házipénztáránál bejelentés, és a nyerendő elismervényt az ellenőrzéssel megbízott városi esősnek adják át. Zomborban, 1894. évi március hó 28-án. A tanács.

Művészet és irodalom.

„Magyarország” teljesen független politikai napilap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak, sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország” üzenetlentl csupán egy célt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szeme előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország” mindig és minden-kivel szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mértéket ismer: az igazság mértékét, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország” szerkesztőségének és kiadóhivatalának megtesztett munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőszőr hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország”-ot reggel már az ország távolos részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket ugy a fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tőzsdei jegyzéket és árfolyamokat. Naponként közöl tárcát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország”-ot olvassa az az üzleti, társadalmi és politikai eseményekről sok helyen egy egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország” már is 30,000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértékét, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsekedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére és tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország” előfizetési ára: Április hóra 1 frt 20 kr., (április—június) negyedévre 3 frt 50 kr., április—december hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a kiadóhivatalba (Budapest, Rostély-utca 2. szám) küldendők.

Az otthon és a nagyvilág. A tizenkilencedik század végének embere már nem is tartja kényelmesnek otthonát, ha nincs meg benne a nagyvilágnak mindennapi kivonata: az újság. A nagyvilágnak és otthonnak nagy kibekítő munkájában nevezetes és érdekes lépéssel ment előre a Pesti Napló, mely most külön mellékletet, egy egész újságot szánt az otthon speciális érdekeinek. Ennek a mellékletnek Tűzhely körül a címe. Iránycíkekkel kívül a szezon, a divat, a konyha, a szalon, a házi kertészet, kézimunka körében felmerült legújabb eseményekről és irányzatokról ad hírt. Nagy irodalmi és pedagogiai értéke van annak a rovatának, amely egyenesen a gyermekszobának szól, s amelyben Móra bácsinak, a nagynevű, kintnő mesemondónak gyermekmeséi mellé gyermekjátékok leírásai, versikék és sok egyéb olyan kedves kis dolgok sorakoznak, amelyek nemcsak a gyermekvilág kedélyét nemésítik és gyarapítják, hanem a bennük rejló poézissel megkapják a feluötök lelkét is. Mindenkinek a magáét, ezt az elvet követi a Pesti Napló, mikor újabbán ez egyes szakörök különleges érdekei tolmácsolásának heti mellékleteket szánt. Közlekedés című melléklete ebben a tekintetben uttörő. A közlekedés terén fölmerült minden új eszmét, a forgalom terén történő minden eseményt, intézkedést, sőt még a tervezeteket is a Pesti Napló-nak Közlekedés melléklete ismerteti, megbeszéli. Nemcsak tudósításokat közöl, hanem irányt is ad, és ezt az irányt, mint a tapasztalatok bizonyítják, észreveszik ezek a különleges érdekek istápolásának szánt mellékletei idővel gyarapodni fognak, ugy, hogy ez az újság fölőlegessé fogja tenni a szaklapok járatását. Ezeket a mellékleteken kívül a Pesti Napló terjedelmre és tartalomra is utolérhetetlen sokat nyújt olvasóinak. Mint fentebb mondtuk az egész világot kivonatban. A politika és társadalom, és kiváló sorban a magyar gazdasági élet három alkotó faktorának a mezőgazdaságnak, az iparnak és kereskedelemnek hivatott szószólója a Pesti Napló, a mely a lelkesedésen kívül az alaposágot tartja legfőbb kizdőerejének, és ezért az alaposágot óriás áldozatokat hoz. Táviratainak, levelezéseinek és egyéb közleményeinek költségei akármely törvényhatóság költségét fölemészték. A Pesti Napló nagy áldozatok árán elérte azt, hogy egy sorba állhat a világlapokkal, s a magyar közönség dicsősége, hogy támogatásával ezt lehetővé tette.

A Pesti H

is a leggazdagabb gyűlési vitákat a lekal, karcolatokkal nap folyton 32 oldal rendkívül érdekes Jókai Mór koszosra követni a most kévfogja a Pesti Hír eredetivel egyidejű melynek fordítási get érdeklő küllön Pesti Hírlap. A ma hatósabb előmozd körben való ismert rovatát. Nagy teret a képzőművészeti kezdve a Mezőgazda küllön szakértő munk Hírlapra minden nap tési árak: egy hónegyedévre 3 frt levelezőlapon nyilva bérmentve öt napig nádor-utca 7. szám

A „Hazánk

den ártbefolyástól a vidék, a magyar osztályának érdekei fenállása alatt a pártatlan elterjedése magyar agrár érdekek érdekeinek mindegyre, nem divatos szükségleteit kielégít den téren, különös melyek maig teljese oldalas számai, magbel- és külpolitikai művészet minden tá gazdasági része pedig sajtóban. Különösen ról közvetlentl besz „Hazánk” az a lap, és kereskedővilág fenentünk. A „Hazánk” olesó napilap. Előfiz 7 frt, negyedévre 3 Kötletek).

A „Vasárna

három ivre terjed s tének van szentely művészi kivitelű képe közl 14 Kossuth uti való arcképe, melynek most itt van először jelen néhany Anu években készült arcközi Kossuth jellem a következő cikkeket (Rónay Jácint emlékjója Sumlán* (egy családja* (neje. fia arcképe). — „Kossuth sek utau). — „A n (Vágó Pál rajza). — „ben.” — „Kossuth.” — „Emlékezetes helyek.” — „Kossuth követte.” — „Az 1848-iki.” — „Kossuth kézirat.” — „Kossuth halála és művészet. Közintézett lányok stb. rendezés szerkesztősége rész utazott Turinba, bog tasairól e lap részre itt, hogy a „Vasárna 11-iki) számából, me című nagy festmény és környezetéről har egyes példányok a kiadóhivatalában. — „Vasárnapi Újság” egyes szám ára 20

A

Polgár Károly szezonra is adja nek ne is hirdettessék ar A színtügyi bizo kervényt, oly értelme hatósági bizottság e de csak oly föltétel megfelelő társulatot vasárnapi utani rész Itj. Polgár Kar s most mutatja be az már láthattuk valam az operette és népsz bariton énekes és Er bősón Laczkó Arank — még nem tudjuk színes Gyarmati; lat egyelőre nem tudjuk továbbá Kövessi Ju Lenkefi Kornel, Agh Emil segédzsinészek

A Pesti Hírlap a most lefolyt évnegyedben is a leggazdagabb tartalma lapnak bizonyul. Az országgyűlési vitákat a legkimerítőbben közli s vonzó leírásokkal, karcolatokkal kíséri; azért napokint 20—24, vasárnap folyton 32 oldal terjedelemben jelenik meg. Mikszáth rendkívül érdekesen írt novelláját (Beszterce ostroma), Jokai Mór koszorus írónk hosszabb elbeszélése fogja követni a most következő évnegyedben. Amellett közölni fogja a Pesti Hírlap a Figaróban megjelenő francia eredetivel egyidejűleg Ohnet legújabb kitérő regényét, melynek fordítási jogát már megszerezte. Nagy közönséget érdeklő külön rovatai számát is folyton szaporítja a Pesti Hírlap. A mérnökök és építésszek érdekeinek határozottabb előmozdítása s a technikai ügyek szélesebb körben való ismertetése végett nyitotta a Műszaki Hírek rovatát. Nagy teret szentel a színművészeti hírek mellett a képzőművészeti ügyeknek is. A jövő évnegyedtől kezdve a Mezőgazdaság rovatát is ki fogja bővíteni, külön szakértő munkatársak szerződésével. A Pesti Hírlapra minden naptól kezdve elő lehet fizetni. Előfizetési árak: egy óra 1 frt 20 kr., két óra 2 frt 40 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. Mutatványszámokat — egy levelezőlapon nyilvántott óhajra — bárkinek ingyen és bérmentve öt napig küld a kiadóhivatal. (Budapest, V., nádor-utca 7. szám.)

A „Hazánk“ ma az egyedüli független, minden pártbefolyástól távol álló magyar politikai lap, mely a vidék, a magyar gazdaközönség és a honoratiorok osztályának érdekeit képviseli. — Rövid három havi fenállása alatt a „Hazánk“ a magyar hírlapirodalomban páratlan elterjedésre s az egész országban, — mint a magyar agrár érdekek hivatott képviselője, mint a vidék érdekeinek mindég igazságos, önzertes képviselője, — tekintélyre tett szert. — Egy minden ízében magyar, nem divatos jelszavak, hanem a nemzet igazi szükségleteit kielégítő politikát követ a „Hazánk“ minden téren, különös súlyt helyezve gazdasági érdekeinkre, melyek maig teljesen elhanyagoltak. Nagy 18—24 oldalas számai, magukban foglalják az országgyűlés, a bel- és külpolitikai események, a színház, irodalom és művészet minden újdonságát, szakavatott tollból; közgazdasági része pedig a leggazdagabb az egész magyar sajtóban. Különösen súlyt helyez az egész világ piacáról közvetlenül beszerezett üzleti tudósításaira. — Ma a „Hazánk“ az a lap, melynek olvasását, a gazda, iparos és kereskedővilág feltétlenül szükségletének kell kijelenteni. A „Hazánk“ rendkívül gazdag tartalma dacára olcsó napilap. Előfizetési ára: egy évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. (Kiadóhivatala Budapest, Köztelek.)

A „Vasárnapi Ujság“ március 25-iki száma három ívre terjed s egészen Kossuth Lajos emlékeztetének van szentelve s az e számban levő bármely művészi kivételű kép mind Kossuthra vonatkozik, ezek közül 14 Kossuthnak különböző évekből (1841—1893.) való arcképe, melyek közül Kossuthnak több arcképe most itt van először a magyar nemzetnek bemutatva, jelesen néhány Amerikában és Angliában az ötvenes években készült arckép. A „Vasárnapi Ujság“ e száma közli Kossuth jellemrajzát, részletes életrajzát, továbbá a következő cikkeket: „Kossuth mint fiai nevelője“. (Rónay Jácint emlékiratai nyomán.) — „Kossuth bucsuzója Sumlán“ (egy magyar emigránstól). — „Kossuth családjá“ (neje, fiai, lánya, anyja, nővere, Ruttkayné arcképe). — „Kossuth Angliában“. (Egykorú följegyzések után.) — „A haza nemtője Kossuth ravatalánál“. (Vágó Pál rajza.) — „Kossuth a magyar népköltészetben“. — „Kossuth amerikai arcképei“. (Képekkel.) — „Emlékezetes helyek Kossuth életéből“. (Több képpel: „Kossuth követté választása 1847-ben“, egykorú rajz után, „Az 1848-iki országgyűlés megnyitása“, stb.) — „Kossuth kéziratjai“. (Kézirat basonmásokkal.) — „Kossuth halála és temetése“, stb. — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyetek. Sakkjáték. Képtalányok stb. rendez rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ szerkesztésére részéről Kinnach László festőművészünk utazott Turinba, hogy Kossuth ottani temetési szertartásairól e lap részére rajzokat készítsen. — Megemlítjük itt, hogy a „Vasárnapi Ujság“ f. évi 10-ik (március 11-iki) számából, mely Munkácsy Mihály „Honfoglalása“ című nagy festményéről s annak fő alakjáról Arpadról és környezetéről három nagy fénynyomatú képet közölt, egyes példányok még kaphatók a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4.) — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 forint, egyes szám ára 20 kr.

Színház.

Az új társulat.

Polgár Károly folyamodott, hogy a város a jövő szezonra is adja neki a színházat olyképp, hogy pályázat ne is hirdetessék arra.

A színtgyi bizottság tárgyalván annak idején e kérvényt, oly értelmű javaslatot terjesztett a törvényhatósági bizottság elé, hogy helyadassék a kérelemnek, de csak oly feltétel mellett, ha a közönség igényeinek megfelelő társulatot szervez s azt az idejűnek a virágvasárnap utáni részében be is mutatja.

Ifj. Polgár Károly már újja szervezte a társulatát s most mutatja be az új tagokat. Az első két színlapon már láthatunk valamennyit. Gyarmatiné-Mészáros Kornélia az operette és népszínmű énekesnő, Asztalos Sándor a bariton énekes és Érczközi Károly a tenorista; drámai hősnő Laczkó Aranka lesz, drámai szende (vagy naiva — még nem tudjuk micsoda) Nagyfalusi Julia, jellemszínész Gyarmati; láttuk még Ferenczi Károlyt, akinek egyelőre nem tudjuk mi a tulajdonképeni szerepköre, továbbá Kövessi Juci kardalosnőt, Kerekes Mihály, Lenkefi Kornél, Ágh Aladár, Gerzsán Kálmán és Lovassi Emil segédszínészeket és kardalosokat.

Ezek között van egynébány régibb ismerőstünk is, mint pl. Laczkó Aranka, Mészáros Kornélia és Gyarmati, mindhármukat szívesen látjuk a zombori színpadon, mert tisztában vagyunk a tehetségük felől; a többi új taggal természetesen most köztjük az ismeretséget, majd meg látjuk, milyen lesz az.

Kis madaram.

Vasárnap, március 25.

Husvétvasárnapján Gerő Károlynak a „Kis madaram“ című népszínműve adatott.

Itt az új tagok már teljes ismeretségben voltak a régiekkel, mert az előadásnak szép gördülékeny és összefüggő menete volt.

Mészáros Kornélia még fiatal színésznő, a jobbakközül való, kellemes, szép hangja most is tetszett a közönségnek s örömmel tapasztaltuk, hogy az első találkozás óta valamivel a játéka is érettebb lett.

Asztalos Sándorról alig bízunk, hogy sikerül a közönségünk rokonszenvét megnyernie. Szóbeli előadásában a hangja tulerős, mondhatjuk: éles és hozzá kifejezőtellen. Minden mondata elejétől végig egyhangosan száraz, a hangjának semmi jellemző árnyalata nincsen, úgy, hogy — számbavéve még a sokhelyt mesterkéltnek avagy épen erőltetettnek látszó taglejtést is — kevés öszinteséget árukt el a játéka. Az éneke kellemes, népdalok előadására kiválóan alkalmas lenne, ha közbe közbe — ez alkalommal legalább — a fáradtság vagy rekettség tüneteit nem mutatná.

Talán kissé elébe is vágunk a kritikával Asztalost illetőleg, de örömtűnkre fog szolgálni, ha legközelebb már épen az ellenkezőt mondhatjuk felőle; meg aztán a bariton annyira fontos tényező egy társulatnál, hogy lehetetlen már előre is kifejezést nem adni az aggodalmunknak.

Érczközi Károly (Gyuszi dijnok) ügyes, eleven játékaról ismertük meg, csak a tenorja is ilyen jó legyen.

Nagyfalusi Julia csinos színpadi alak, de a mai jelentéktelen szerepe után még nem mondhatunk a játékaról bírálatot.

Gyarmati népszínmű alakjait ismerjük már, a legkiválóbbak közé tartoznak azok s olyan hajszálíg kidolgozott alak volt a Heezegán Kristófia is.

Ifj. Polgár Károly a régi. Kifli Adolár amugy is tartalmaz s ő mégis szívesen segít a torzításban tulásával.

Kishonti (gazda ember) elég jó volt, ugyszintén Benkő Jolán (özü. Vetésiné.)

Felhő Klári.

Hétfő, március 26-án.

Rátkay László újabb népszínműve.

Az előttnk már eléggé ismert jó népszínmű előadása igen rosszul ment.

A Viola Éva szerepében ismét láthattuk Laczkó Arankát, aki közönségünknek egyik kedvelte volt tavaly. A Viola Éva alakja ugyan nem nyújt elég teret Laczkó Aranka drámai erejének, de azért ebben is tudott magának egypárszor tapost aratni.

Asztalos Sándor felől újat nem mondhatunk, se éneke, se játéka nem ütötte meg a mi mértékünket; játéka és éneke olyan, mint az előző előadáson. Morvay (Aba András), Mészáros Kornélia (Felhő Klári), Véber Ferike (Katica), Kishonti (Tenger molnár), Érczközi (Bálint), Gyarmati (Csik szabó) iparkodtak ugyan, de nem sok sikerrel. Mészáros Kornéliának a dráma nem erős oldala; ifj. Polgár Károlynak igen sikerült maszkja volt, kuplészerű utóainál az Istók gyerek szögletességéhez és félszégéhez képest nagyon is ügyesen táncolt (no de ezt sem vette rossz néven tőle a közönség). Különösen az utolsó felvonást s annak hatásos végjelentését teljesen tönkre tették.

Lévay Ilona bosszantóan rikácsolt és ügyetlenkedett, — a közönség bakatellizálása nélkül rá nagyobb szerepet bízni nem lehet.

Vasgyáros.

Kedd, március 27.

Ohnet nagyhatalos színművében mutatta be magát újonnan szervezett társulatunk drámai személyzete. Az előadás sok kívánni valót hagyott fenn, bár a három fő szerep Derblay (Morvay), Claire (Laczkó Aranka), Bligny (Polgár) jó kezében volt. Morvay temperamentumához illik Derblay erőteljes jellemű és érzelmetől teli szívű alakja; de még itt is túlságosan pathetikus, ott is kothurnusban jár, ahol arra: szükség nics, ott is szaval, ahol természetesen beszélnie kellene. Claire, Laczkó Arankának elismert jó szerepe s benne mindvégig élvezetett nyújtott. Nagyfalusi Julia (Suzanne) csinos jellemű. Véber Ferike (Athenais) kényelmetlenül érezte magát e szerepkörben, de azért szívesen láttuk igyekezeit. Moulinet (Nyitrai) jó volt s ügyesen mozgott a társulat tenoristája Érczközi (Octave). A környezetből kellemetlenül váltak ki Ferenczy (Prefont báró) és Lévay Ilona. Ferenczy sem megjelenésével, sem színtelen játékaival, — sem pedig rossz maszkjával, meg gyűrött porköpenyével szimpáthiát egyáltalán nem tudott kelteni; a Lévay Ilonával való szárnypróbálgatásokkal pedig fel kell hagyni. A darabot meg is kurtították s különösen a párbajjelenet rendezése nem sikerült.

A suhanc.

Szerda, március 28.

A „Suhanc“-ra ép úgy, mint Konti másik ismert operettejére, a „Király fogás“-ra is azt kiabálta a kritika,

(ha jól emlékszem, legelső zombori előadása alkalmával magam is segitettem kiabálni), hogy a zenéjében sok az idegen tulajdon, Konti csak úgy köcsönvett, vagy szép szerivel elempesztte a szép melódiákat, egy keveset gyurt rajtuk, aztán összetakarta őket és ime kész az operette. Konti nem törődött a merész — de mindenestre igaz — váddal s a publikum is vállalt vont rá: „akár eredeti, akár nem, de mindencetre jó dolog“. És hallgatta és hallgatta ma is szívesen.

A színház elég szépen megtelt ma is, az előadás jó volt és a közönség szívesen hallgatta a jó melódiákat.

Mészáros Kornélia éneke mindvégig tetszett; jó, eleven kis szedő gyerek volt. Érczközi tenorját ma hallottuk először s az Emil elég könnyű szerepében be is vált. Tiszta, csinos hangja van Érczközinek s könnyen kezeli is azt. Csak hogy természetesen ez egy előadás után még tiszta, határozott véleményt nem alkothatunk a tenorja felől. Majd elvállik. Ma a maszkjára több gondot fordíthatott volna, vagyis inkább egy kis maszk nem ártott volna, mert egyáltalán hiányzott az. Pedig a színésznél sosem árt a természetes arc elváltoztatása.

Asztalos (a tábornok) baritonja ma bevált s illet s a katonához.

Turner Ilka, Gyarmati és Nyitrai egészítették ki az előadás sikerét.

Két végrendelet.

Deák Ferenc utolsó beszédéből.

— 1873. június 28-án. —

„... Előttünk van és reményem, nem hosszú idő múlva a ház elé kerül a polgári házasság kérdése. A polgári házasság nézetem szerint, abszolút nem vallási, hanem tisztán polgári kérdés. A két mód közül melyet eddig követték, az egyik az engedélyezett polgári házasság, a másik a kötelező. Nem tehetek róla, én az elsőt, a facultatív polgári házasságot, nem tartom logikai alapon nyugvónak, nem tartom helyesnek és magára az egyházi rendre is sértőbbnek tartom, mint a kötelezőt. Mert, ha nyerebb nyelven mondanók ki a facultatív polgári házasságról szóló törvényt: ez annyit tenne, hogy az állam azt mondja alattvalóinak: „Fiaim, ha házasodni akartok, menjetek papjaitokhoz, adjanak ők össze benneteket; de ha össze nem ad titeket, akkor jöjjetek hozzám, majd összeadlak én.“ (Tetszés.) Ellenben a kötelező polgári házasság egészen más. Ott az állam azt mondja, hogy a házasság nemcsak egyházi szertatás, hanem polgári szerződés és pedig a legfontosabb, mely alapja a legitimitásnak, a successionak stb.; én tehát, mint állam, megkívánom, hogy ezen polgári szerződés előttem kötéssék; annak egyházi részét aztán végezzétek el a magatok papjánál.“ Ebben sem sértő sem absurd, sem helytelen nincs. Mindezeket fokonként meg lehet tenni.“

Kossuth Lajos utolsó leveléből.

— 1894. február 27-én. —

„Akként értesülök, hogy az önök pártjában van egy töredék, a mely a polgári házasságra s vele kapcsolatos javaslatokra vonatkozó reformjavaslatok megbuktatásával akarja a minisztériumot megbuktatni s ha ez ellen az én tavalyi levelémre történi hivatkozás, melynek lényege abba öszpontositható, hogy a piszkos fűrdővízzel nem kell a gyermeket is kiönteni, azt felelik, hogy én akkor nem tudtam, hogy a polgári házasság törvényjavaslatának el- vagy el nem fogadásától függ a kormány sorsa; most azonban bizonyosan másként goodolkozom, mert miután a minisztérium a kabinetkérdést vetette fel, a kormányjavaslatának elfogadása annyit tenne, mint bizalmat szavazni a kormánynak, a mit pedig önök elvtagadás nélkül semmi közöstgyes kormánynak nem tehetnek.“

Nekem úgy látszik, hogy ezen eszmejárásban zavar van. Megszavazni a polgári házasság s vele kapcsolatos ügyekben a kormány által előterjesztett törvényjavaslatot nem annyit tenne, mintha önök bizalmat szavaznának a kormánynak, hanem csak annyit, hogy szavazatukkal hozzájárulnak azon szabadelvű reformok megvalósításához, a melyeket maguk stgrettek.“

... En természetesen kívánom, hogy minden közös ügyes alapon álló minisztérium megbukjék, miszerint az Ausztriával közös államjog tarthatatlansága tényleg konstatalva legyen Magyarország történetében; de mindig azon nézetben voltam, vagyok és leszek is, hogy erre az önök pártjának nem a szabadelvűség feláldozásával, hanem abhoz tántoríthatatlanul ragaszkodva kell törekednie. Ily értelemben nyilatkoztam tavaly azon levelemben, mely széles körben tetszéssel találkozott.“

Ezt az álláspontot ma is az önök pártja elengedhetlen kötelességének tartom, melyhez ragaszkodnia kell, minden tekintet nélkül arra, hogy e ragaszkodás minő befolyást gyakorolhat egy vagy más miniszterium hivatalos állására. A beltgyi reformok kérdésében nem az elveket kell a miniszteri kérdésnek alávetni, hanem ezt amazoknak, s ha a miniszterium olyan beltgyi reformot akar behozni, a mely elvben és irányban a közgyi ellenzéknek támogatnia kell, akárminő befolyással legyen is e támogatása a miniszterium hivatalos állására. A mi a közgyi ellenzék szabadelvű álláspontjának megfelelő, azt el kell fogadnia, ha magától az ördögtől jönne is.“

... Ennyinek kijelentésével önmagamnak tartoztam. Azokat a dajkákat, a kik a fűrdővízzel a gyermeket is kiöntik, ma is, mint tavaly és mindig, oda kívánom, a hol a bors terem.“

... Azt mondó vagyok, hogy az önök pártja hütemen lenne önmagához, ha akár a tönöröklési, akár a horvát kérdés miatt, melyek a házasságjogi javaslatba belevegyítették s melyeket pártjuk egy része ellenéz, a magyar nemzetet a kötelező polgári házasság és házasságjogi egyenlőség áldását megfosztani segítene.“

Elég minden napnak a maga feladata; most a házasságjogi reformjavaslatnak törvénynyé emelése a feladat. Vigyék önök ezt keresztüll, aztán foglalatoskodjanak a többi felmerült kérdésekkel. En azt a gyermekies dancnál rosszabbnak tartanám, ha az önök pártja a kormány hibáit azzal bösölné meg, hogy a nemzetet a házasságjogi reformjavaslatok érvénybe jutásától megfosztja.“

Szerbek és az egyházi politikai reformok.

Zomborban.

Napok óta hirdetik cirillbetűs szerb nyelvű plakátok, hogy a zombori gör. kel. szerb esperes-kertület is fölemeli szavát az egyházi politikai kérdésben és e végből március 29-ére népgyűlést hirdetett.

Tegnap, csütörtökön délelőtt folyt le a népgyűlés a zombori gör. kel. szerb hitközség épületének udvarán.

Számra nézve elég nagy néptömeg vett azon részt, körülbelül 1500 ember gyűlt össze. Lelkészek és tanítók vezetése alatt jöttek be a vidékről s a zombori szállásokról a gör. kel. szerb parasztok; kívülök nagyon kevés intelligens ember vett azon részt.

A gyűlés lefolyását egyébként a következőkben ismerteti tudósítónk:

Kupuszárevits Lyubomir zombori gör. kel. szerb esperes-plébános szólt föl először, mint aki a népgyűlést összehívta; röviden ismertette a gyűlés célját, a megbeszélendő tárgyat. Kiemeli, hogy a tervezett egyházi politikai törvények sértik a gör. kel. szerb egyház dogmáit, tehát azok megalkotása ellen nekik óvást kell emelniük.

Ezek után bemutatja a városi tanács által kiküldött hatósági biztost, Gyurisits György városi főjegyzőt; kéri a gyűlést, hogy a tárgy komolyságához és fontosságához képest higgadt és komoly mederben tartassék a tanácskozás s végül kéri a gyűlékezetet, hogy alakuljon meg.

Elnökké erre egyhangulag: Kupuszárevits Lyubomir esp. plébános választotta meg, aelnökké: dr. Krónits István zombori ügyvéd és Gragyanszki István rác-militicsi lakos; jegyzökké: dr. Próits György, Popovits Zsárkó, Sztójsits Milán, Pávkovits György, Peits és Uvalits.

Ezek után dr. Vujits János zombori ügyvéd, mint előadó ismerteti a tárgyat; bemutatja az egyházi politikai javaslatokat és kifejti, hogy azok, különösen a polgári házasság intézménye sértik egyházuk autonómiáját és vallásuk dogmáit s a mikor a zsidók receptióját tervező törvényjavaslatot említette, a gyűlékezet nagy zúgással és hangos méltatlankodással kísérte szavait.

Fölhozza, hogy a polgári házasság s a többi egyházi politikai törvények nagyban előmozdítanak a nép közötti meghasonlást s mint erős argumentumot említi, hogy a polgári házasság behozatalával még több tisztviselő kell, mint a mennyi ez időszert van s ez természetesen ismét a nép zsebére vág.

Kívánja a mostani állapot fentartását.

Kiemeli azonban a gör. kel. szerb hívők lojalitását és őszinte hazafiaságát.

Előterjeszti ezek után a következő indítványt:

Monlja ki a gyűlékezet:

1. hogy a tervezett egyházi politikai törvények, különösen a polgári házasság sérti a gör. kel. szerb egyház autonómiáját, a vallás dogmáit és a vallásérköcsi érdekeket;

2. hogy a gyűlékezet mindenben csatlakozik a szerb püspököknek e tárgyban tett föliratához;

3. hogy fölkéri Brankovics György patriárkát, miszerint ugy ő, mint a többi püspökök tegyenek meg minden tőlük telhetőt a felsőházban a javaslatok megbuktatására s igyekezék minél előbb összehívni a kongresszust;

4. és végül hogy intézzenek az országgyűlés mindkét házhoz a javaslatok ellen irányuló föliratot s jelentse ki a gyűlékezet, hogy rokonszenvvel viseltetik a kath. egyház hasonló irányu mozgalma irányában.

Természetes, hogy zajos helyeslés kísérte az előadó szavait.

Dr. Krónits István zombori ügyvéd volt a következő szónok, a ki hangsúlyozta, hogy az erkölcsiség amugy is gyöngye alapon áll s a polgári házasság még inkább gyengítene azt; szótana a nép közötti egyenlenséget, sőt magában a szerb nemzetiségben is ily hatással volna. Nem engedhető meg szerinte, hogy a házasság állami intézményvé tétessék, mert hiszen annak alapja a szerelem is inkább vallási érzület, mint sem hogy állami ügy lenne; ne kívánja hát az állam magának azt, a mi nem az övé, a mi a vallásé.

Kikel a szónok az ellen is, hogy a községi jegyzők kössék össze a párokat, mert ha ez így lenne, ugy ez egy lenne a lelkesek irányában tanusított bizalmatlansággal.

Boherits Milán kulai plébános is első sorban vallási szempontból ellenzi a reformokat s azt állítja, hogy a népek azok nem kellenek. A szerb ajkúak is mindig szerették és teljes odaadással védtek a hazát és senki nem kívántak egyebet, minthogy ne bántsa senki az egyházuk törvényen alapuló autonómiáját s az iskoláikat. De a tárgyalás alatt levő egyházi politikai reform épen az ellenkezőt eredményezné.

A házasság szentség lévén, szerinte a nép nem engedheti meg, hogy az állam ennek ügyébe beleavatkozzék, hogy vallási intézmény állami intézménynyé alakítsák át.

Sajnálattal kénytelen említeni, hogy a szerbeknek nincsen jelenleg egyetlen képviselőjük sem az országgyűlésen, a ki a szerbek igazi kívánalmait tolmácsolná. (A politikai bizos és az elnök itt figyelmeztetik szónokot, hogy ne térjen oly tere, mely a gyűlékezés tárgyának keretén túl esik.)

Ugy a maga, mint a kulai szerbek nevében csatlakozik dr. Vujits János indítványához s azt elfogadásra ajánlja.

Gragyanszki István (Rác-Militicsről) szintén kijelenti, hogy nem helyesli a tervben lévő egyházi politikai javaslatokat s pártolja az előadó által előterjesztett indítványt.

Ezután az elnök kijelenti, hogy dr. Vujits János indítványa egyhangulag elfogadott.

Felolvasnak két táviratot is, az egyikben a bajai és a másikban a kulai szerb hitközség tövözölte a gyűlékezetet.

Végül pedig köszönetet mond az elnök a hatósági kiküldöttnek s élteti a király öfelségét, a patriárkát és a hazát.

Hangos zivió kiáltások között omlott szét a nép.

O-Becsén.

A közelmúlt napokban a szerbek O-Becsére is hivtak össze gyűlést. Az ó-becsei szerb olvasókör nagytermében gyűltek össze az ó-becse-zentai esperességi kertület szerb ajku lakosai, hogy állást foglaljanak a kormány egyházi politikája ellen. Sok résztvevő jelentkezett Bács-Földvár, Turia, Szeuntamás, Martonos, Zenta, Ada és Mohol községekből, de Ó-Kanizsa szerbjei közül senki sem jelent meg a gyűlésen. A gyűlést a nagy szerb templomban istentisztelet előzte meg, amely után dr. Vojnovits Áron az ó-becsei g. kel. szerb hitközség elnöke megnyitotta a nagygyűlést. Az első szónok dr. Vlahovits István volt, aki hosszú beszédben támadta meg az egyházi politikai javaslatokat, a melyek szerinte ugy az állam, mint különösen a szerb ajku lakosság érdekeit sértik. Hasonló szellemben beszélt dr. Malasevits ügyvéd és Beleszlin Dusan papnövendék, végül Borota János esperes-plébános. A gyűlés egyhangulag tiltakozott a kormány egyházi politikája ellen és elhatározta, hogy a gyűlés jegyzőkönyvét megküldi a szerbajku országgyűlési képviselőknél. Kimondták továbbá, hogy mindent el fognak követni a kormányjavaslatok megbuktatására. (*)

A csajkás kerületben.

Az egyházi politikai javaslatok ellen tiltakoztak a napokban a zsabylai választókerület polgárai is, különösen a csajkások Gyurgyevon. Tavirati uton kérétek fel Zákó Milán országgyűlési képviselőt, hogy szavazzon a polgári házasság ellen. Zákó rögtön felelt, még pedig azt, hogy ő feltétlenül megszavazza a kormány javaslatait.

Rendezett tanács Ó-Kanizsán.

Ily című röpiratot tettünk, melyből közöljük a következőket:

A ki ismeri Magyarország helyrajzi, közgazdasági, nemzetiségi s népesedési viszonyait, tanuságot tehet, hogy Magyarországnak és a magyarságnak szive Budapest, de gerincét, mely a férfiúi szervezet szilárdságát és emelkedettségét biztosítja, a Tisza vidéke és ennek tisztázanatu magyarsága képezi; a magyar állam sulypontját s legfőbb erősségeit azon virágzó magyar városok és községek fogják mindenkor alkotni, melyek a Tisza völgyén gyöngyökként elszórvá vannak s melyek majdan egymás mellett, mint a hajdankori görög tengerparti városok, kifejölde és megerősödvé, hatalmasan lüktető nemzeti életet fognak élni.

Ezen Tisza melléki városok és községek közé tartozik Ó-Kanizsa is, sőt kiváló anyagi helyzeténél és ezzel összhangzó hivatottságánál fogva, ezek között is az első vonalon áll.

Ó-Kanizsa nagyközség, polgártársaink ismerik szervezését s jól tudják, hogy mily szűk körű önkormányzata van; szolgabíróság, vármegye, árvászek mint felsőbb hatóságok a törvény alapján jogosítva vannak községünknek legtöbb ügyében intézkedni; községünk önkormányzati szabadsága tehát ezen hatóságok jogai által korlátolva van.

A rendezett tanács város már a főszolgabíróságot és az árvászeket mint fölöttes hatóságot nem ismeri, mivel önkormányzati szabadsága föléli mindazon jogokat, melyeket a törvény a szolgabíróságnak és az árvászeknek adott; a rendezett tanács város községe tehát önmaga gyakorolja azon jogokat, melyeket kis- és nagyközségeknél ezekben szervezeti és önkormányzati körén kívül eső említett felsőbb hatóságok gyakorolnak.

A gyakorlati életszükséglet föltartásánál két kérdés tolu előtérbe:

egyik az, hogy ha Ó-Kanizsa rendezett tanácsú város lesz, minő önkormányzattal fog birni, más szóval milyen haszna lesz a községi községnek a rendezett tanácsból?

A másik kérdés pedig az, hogy a rendezett tanács beállítása több költségbe kerül-e, mint a jelenlegi községi állapot, szóval hogy állunk majdan a kiadásokkal?

Mindkét kérdésre a válasz csak megnyugtató lehet, mely alkalmas arra, hogy az aggodalmakat minden irányban eloszlassa, sőt a rendezett tanács iránt lelkesedést keltsen.

A mi az első kérdést illeti, szükségesnek tartjuk a következőket előadni:

a rendezett tanács által községünk önkormányzata kitégál azon hatósági jogokkal, melyek jelenleg a járási főszolgabíróságot illetik meg; azon összes ügyeket tehát, melyeket jelenleg Zentán a főszolgabíróság végez, itt helyben községünk kebelében a községi előjáróság, illetve a városi tanács intézi el.

Ezen ügyek közé tartoznak először a községi közigazgatásnak számtalan ága, melyek miatt jelenleg ugy a községi előjáróság egyes tagjainak, mint a községnek gyakran kell Zentára fáradságos és költséges utat tenni;

másodsor a közrendészeti kihágások, melyek közigazgatási uton döntenek el, aminők az élet majdnem minden viszonyára nézve a különböző veszélyek és károk elhárítása végett megállapítva vannak; így a közrend, csend elleni, köz- és állategészségügyi, víz- és tüzendészeti kihágások stb;

harmadszor az ipartügek, amennyiben az ipartörvény értelmében a rendezett tanácsú városokban az elsőfoku iparhatóságot a tanács gyakorolja; ez különösen az iparosoknak válik nagy hasznára, mert az iparengedélyezés kérdéseit, az ipari kihágások, az iparos és segéd, valamint a tanonc közötti jogviszonyok és ezeken kívül az ipar terén előforduló számtalan ügyek itt helyben a tanács által intéztetnek el;

negyedszer a gazdák és cselédek közötti vitás kérdések, mely ügyeknek itt helyben való ellátása sok költségtől és időmulasztástól kíméli meg a gazdákat ép ugy, mint a szegény embereket is.

De a rendezett tanács magával hozza azt is, hogy községünkben árvászek lesz, melynek feladata intézkedni a különböző árvágyekben, gyámsági és gondnoksági kérdésekben; ezen ügyeken kívül az árvászek hatás körébe tartozik azon hagyatéki ügyek elintézése, melyekben kiskorúak vannak érdekelve; hogy ez mit jelent a községre nézve, könnyen beláthatja mindenki, ha meggondolja, hogy a hagyatékoknak legnagyobb részében kiskorú gyermek vagy unoka szerepel s ezen hagyatéki ügyek évek hosszú során át nyerne elinté-

zést a vármegyén, mivel Zombor, hol jelenleg az árvászekünk van, Ó-Kanizsától messze esik s oda és vissza való utazás a hagyatéki ügyek megszüretése végett sok költségbe, időbe s fáradságba kerül; míg ha helyben lesz az árvászek, az érdekeltek mindennap figyelemmel kísérhetik ügyeiket; ugyanigy vagyunk azon adás-vételekkel, melyek valamely kiskorú érdekeltségénél fogva gyámhatósági jóváhagyást igényelnek, melyek jelenleg legjobb esetben egy év alatt intéztetnek el, helyben pedig 24 óra alatt a jóváhagyás kieszközölve lesz.

A rendezett tanácsal együtt jár a városi adóhivatal is. Az adóhivatalban is sok polgárnak van jelenleg Zentán dolga, ez nagyrészt elvégezhető lesz helyben.

A katonaállítás, illetve sorozás ma Zentán történik a szolgabíróság székhelyén, ha pedig rendezett tanácsú város leszünk, a sorozó bizottság helybe jön, amely körülmény nagy kiadásoktól s pazarlástól menti meg az érdekelte községet.

Kérdés már most az, hogy ha rendezett tanácsú város leszünk, a felsorolt ügyeket kik fogják elintézni?

Ezen ügyeket a képviselőtestület és az előjáróság, ez utóbbi különösen részint tanácsülésben, miként az árvágyeket, részint az előjáróságnak egyes tagjai fogják ellátni.

A rendezett tanács költségeinek kérdésénél csak az előjáróságnak, segéd, kezelo és szolgaszemélyzetnek évi fizetése jöhet számításba.

Ó-Kanizsa ma nagyközségi szervezetében ezen hivatali és szolgaszemélyzetre évenként 26000—27000 frtot költ, így például községünknek 1892. évi közpénztári számadása szerint 1892. évben kiadott fizetésekre 26647 frt 66 krt; óriási összeg ez, melyet jelen nagyközségi szervezetünkben a községi pénztárnak fizetnie kell, mely összeg még inkább nagyobodik, ha tekintetbe vesszük azt, hogy mindazon ügyeket, melyeket fennebb felsoroltunk, nem a községi előjáróság látja el, hanem azon ügyek ellátása végett az előjáróság és a község — miként vázolunk — kénytelen Zentára és Zomborba utazni, mely körülmény a község terhére 3000—4000 frtot, a község terhére pedig 8000—10000 frtot képvisel.

A rendezett tanácsnak hiánya tehát községünkre 30000—31000 frt kiadást ró tisztviselői járandóság fejében; a községre pedig 8000—10000 frtot.

Vegyük már most, mibe kerül a rendezett tanács Magyarország más községeinek; ha ezen kimutatásunkból az tűnik ki, hogy a rendezett tanács más községeknek annyi kiadást sem okoz, mint nekünk a jelenlegi helyzet, vagy ha az tűnik ki, hogy községünknek és a községnek ez megtakarítás is okoz vagy kevés kiadási többlettel jár, mely a községre báramló nagy előnyökkel szemben figyelembe alig jöhet; ezen esetekben minden alapot nélkülözönek kell felülnni bárki előtt azon rémek és mesének, melyekkel egyesek a rendezett tanácsotól a községet elidegeníteni iparkodnak.

Közgazdaság.

Pályázat utazási ösztöndíjra. Törekvő fiatal iparosok figyelmébe. A szegedi kereskedelmi és iparkamara pályázatot hirdet egy, Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter ur által tárgyja terhére adományozandó 300 frtos külföldi utazási ösztöndíjra. Az ösztöndíj elnyeréséért folyamodhatnak a kamara kertletéből (Szeged, Hmvásárhely, Baja, Szabadka, Zombor, Ujvidék, Bács-Bogrogh és Csongrád vármegyék) oly tanulmányait végzett fiatal törekvő és kellőleg képesített iparosok, kik 1894-ben tapasztalatok gyűjtése és képzettségük fejlesztése végett külföldi utat tenni készek. Fölsorolandók és illetőleg igazolandók a folyamodásban a pályázó lakhelye, családi viszonyai, erkölcsi magaviselete, tett tanulmányai, eddigi foglalkozása és nyelvismerete, a szakma, melyet tanulmányozni szándékozik és a részletes utiterv, melynek keresztülvitelére a 300 frtos ösztöndíj elnyerése esetén vállalkozik. A pályázatok 1894. évi április hó 20-ig küldendők be a szegedi kereskedelmi és iparkamarához.

Szerkesztői üzenetek.

S. G.-né. A négy évszak e. versét megkaptuk. Csinos dolog s legközelebb hozni is fogjuk. Kérelmére nézve a legnagyobb készséggel megtettük a kellő intézkedéseket.

Szenttamási. Biztattuk a multkor, most is csak ezt tehetjük. Mindkét versében van valami, a mi újlat az a reményt kelti fel bennünk, hogy ön még jó költeményeket is fog idővel írni. Ez a kettő azonban még hasznavehetetlen. A „Fájón énekelj költő” címűben nagyobb költői erőre, plasztikusabb kifejezésekre lenne szükség. De tulajdonképen mit is akar ön mondani? Azt, hogy a költő lantja pengetése mellett éhezik. Hát jó! Mert ir azonban az első strófában így:

„Fájón lüktessen ered,

Mert csak így lesz kenyered.”

Hát ha fájón énekel a költő, akkor lesz kenyere? E két sor ellenkezik a vers további értelmével, de különben nagyon erőltetett is. Aztán kérem, ha megírta a verset, olvassa át s ne hagyjon benne ilyen kitételeket: „erőködsz”, „éneklez” stb. A muzsa türelmével manapság már nem szabad ennyire visszaélni. — A másik vers elég gördülékény, de e mellett elég értelmetlen is. Épen háromszor olvastuk át; mindjárt értettük, hogy ön bosszút akar állani, hanem hogy kicsodán és miért (nem elég csak sajtó sebről beszélni), azt nem tudtuk kiokumálni. Aztán mi akar ez lenni:

„Hüljön még a pokol,

Mig megérik bosszúm!”

Ön, ugylátszik, nem igen szokott gondolkodni, ha verseket ír, hanem csak egy egymás mellé rakja a sorokat. Podig kár, mert a technikája, különösen az utóbbi versben, leszámítva egypár kisebb fogyatkozást, elég biztató!

E. K. Önnek még felelettel tartozunk egy multkori levelére vonatkozólag. Ne gondoljon még arra, a mire nézve tőlünk tanácsot kért. Izmosodni, erősödni kell még annak a lantnak. Majd idővel, ha már ön maga is büszke önértzellet vallhatja be magának azt, hogy csakugyan költő, akkor jusson csak eszébe! Különben, higgye meg,

ugy sem találja olyan szöveget, nek ez. — A beküldött verse megírva, de a tárgya nagyvagy határozott haladást konstans Várjuk verseit!

Rezeda. Sajnálattal világot. Sokkal elevenebben hatása sem volna! Jövőre nika talán azért nem sikerül.

Sz. ... L. ... egészen ismeretlen előtűnik. Közöltük is ontól ez megtett, mert tudtuk, hogy ez van dolgunk. Nem mondjuk, hiszen sikerült dolgokat. L. pusztán azért küldtük ki, teljesen rosszak — buzdító embert Rosszul tettük. 0. éves korában, de lát az P. között egy Petőfi sínes. — geményeirt honoráriumot — viszonyainknál fogva — e helyett egy tanácsot. L. onmagához öszinte s valjós versirást illetőleg, vagy ne folytatassa tovább s mi is arra is, hogy hivatottság e ami önben — fájdalom — a talán nagyon szigorú bírdulat iratta meg velünk. M. azt, amit mondtunk az 100 fillér, amit esetleg fizethetne.

Sz. F. Zombor. L. kében között szerkesztők, hogy mi az oka az ön nagy hogy szokott néha szeszies bájta sajnosan igazol, de hát oka nagy foku szórakozottság dol ön, midőn kalapját és te nyekből, melyeket leveleiben drámaírói, könnyen a szörök Receptér a szörakozottság élvezzen, csak a titkos drám. Már a titkos drámaírás is e rul, a melyről azt mondják. A vak ember sok olyat megmettenne s így a „szellemi

Havi és napi nap	Katholikus naptár
30 Pént.	Quirin
31 Szom.	Benjamin
1 Vas.	G. I. Hugó
2 Hétfő.	P. Ferenc
3 Kedd.	Richard

Dr. B. A. J.

Laot

BITTER

HIRI

Arlejtés

Az apatini ártendő két új tanterv arlejtés 1894. évi órákor Apatin köarlejtési feltételek gondnokánál. Krig hivatalos órák alati

Eladó

Szelenc

utca 153. kézből eladogositást ad

156. szám

1894.

Árverés

Alulirt bíróság 102. § a értelmében zombori tek. kir. t. r. vézése következtében tömeggondnok zombor Luka esődömege j. k. kitüntetett követelése. Mely árverésére 3144/1894. számú verosháza udvarán le. április hó 6-ik napján kitűzték és ahhoz jegyzéssel hivattak az 1881. évi LX. t. közpénzürtés mellet alul is el fognak ad. Kelt Zomborban

egy sem találja olyan szépirodalmi lapot. Jó tanácsképp mondjuk önként. — A beküldött verset nem közölhetjük. Szépen és jól van megírva, de a tárgya nagyon felesleges. Verselési technikáját illetőleg határozott haladást konstatahatunk. Törekedjék hát eredetiségre is! Várjuk verseit!

Rezeda. Sajnálattal tudatjuk, hogy a krónika nem láthat napvilágot. Sokkal elevenebben kellett volna megírni. Így abszolút semmi hatása sem volna! Jövőre ne tessék katzenjammerosan írni. Ez a krónika talán azért nem sikerült.

Sz. ... L. ... Igaz van. A neve nemcsak hogy nem egészen ismeretlen előttünk, hanem, mi több, az igazi nevét is ismerjük. Közöltünk is ontl egy párszor verset is, meg prózát is. Szívesen tettük, mert tudtuk, hogy egy egészen fiatal, nagyon is kezdő emberrel van dolgunk. Nem mondjuk azt, hogy néha nem produkált meglehetősen sikerült dolgokat, hanem többször többször luntunk s pusztán azért közöltük cikkeiket, vagy verseit, mert — miután nem voltak teljesen rosszak — biztatni akartuk őt is, mint minden kezdő embert Rosszul tettük. Ön nagyon elbizakodott! Petőfit díjazták 18 éves korában, de hát az Petőfi volt. Ma széles e hazában a sok poeta között egy Petőfi sines, de olyan 18 éves poeta gyerek se, aki zöngeményeiért honoráriumot kapna? Ön mi tölünk kér! Sajnáljuk, mi — viszonyainknál fogva — nem adhatunk, hanem igenis szolgálunk e helyett egy tanácsal. Ismerve az ön helyzetét, arra kérjük, legyen ön magához őszinte s vallja be, hogy érez-e magában hivatottságot a versírást illetően, vagy nem? Ha érez, amit mi nem kétünk, akkor folytassa tovább s mi is reméljük, hogy idővel jó poeta lesz. De kérjük arra is, hogy hivatottság esetén tanuljon meg Berzsenyitől valamit, ami önben — fájdalom — nincs meg. — Ne vegye rossz néven ezt a talán nagyon szigorú üzenetünket. Fogadja szívesen, mert a jóindulat iratta meg velünk. Mi meg vagyunk győződve, ha megszívleli azt, amit mondtunk, az többet fog önnek használni, mint az a pár fillér, amit esetleg fizethetnénk.

Sz. F. Zombor. Ugy látszik, hogy a multkor számunk egyikében közölt szerkesztői üzenet batorította fel azon kérdés feltevésére, hogy mi az oka az ön nagymérvű szórakozottságának? Beismeri ugyan, hogy szokott néha szesz italokat is élvezni, mit kalapja és teli kabátja sajnos igazol, de hát ez ritkán fordul elő s így nem ez lehet oka nagy fokú szórakozottságának. Nem értjük ugyan, hogy mit gondol ön, mielőtt kalapját és teli kabátját emlegeti, de azon egyéb tényekből, melyeket levelében felhoz, hogy t. i. szerelmes és titkos drámaíró, könnyen a szórakozottság előidézésének ismérveire akadunk. Recipét kér a szórakozottság ellen, itt van: Inkább több szesz ital élvezzon, csak a titkos drámaírással, meg a szerelemmel hagyjon fel. Már a titkos drámaírás is elég lenne, de ha ehhez a szerelem is járul, a melyről azt mondják, hogy „vak”, elkerülhetetlen a szórakozottság. A vak ember sok olyat nem tesz meg, a mit ha látna, okvetlenül megtenne s így a „szellemi pangás” látszata magától tolatodik elő.

Naptár. Március.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
30 Pént.	Quirin	Guidó	18 Cyrill
31 Szomb.	Benjámín	Traugott	19 Kriz., D.
1 Vas.	G 1 Hugó	G 1 Quasim.	20 B 3 Sab. v.
2 Hétfő	P. Ferenc	Amália	21 Jakab ap.
3 Kedd	Richard	Keresztély	22 Vazul á. v.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetmény.

Az apatini altéri tanterem folytatásaképp építendő két új tanterem felépítése tárgyában az árlejtés 1894. évi április hó 8-án d. u. fél 4 órakor Apatin községében fog megtartatni. Az árlejtési feltételek és a tervrajz az iskolaszék gondnokánál, Krieg Károly urnál, mindennap a hivatalos órák alatt betekintheők.

Dr. Lang József,
isksz. elnök.

Eladó lakház.

Szelencse külváros, Béla-utca 153. sz. lakház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos.

156. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. törvényszék 1894. évi 2146. számú végzése következtében dr. Fratricsevsz Aszt Vince tömeggondnok zombori ügyvéd által képviselt Sztójkov Luka csődötmege javára 422 frt 96 krral leltárilag kitüntetett követelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírószék 3144/1894. számú végzése folytán Zomborban a városháza udvarán leendő eszközzésére 1894-ik évi április hó 6-ik napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi március hó 26-án.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

101. szám 1894.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter urnak f. évi 7845. számú engedélye folytán a kulai kir. járásbírószék épület három új irodaterem fedett és üvegezett folyosó hozzáépítésével kibővítették, amely építkezésnek vállalatba adása iránt f. évi április hó 8-ik napján d. e. 9 órakor alulírt kir. járásbíró hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött árlejtés fog tartatni. Az építkezés költségei 2851 frt 1 krrban vannak előirányozva.

Óvadék fejében 300 frt készpénz, vagy megfelelő értékű és állami letétekre alkalmas értékpapírosokban, az árlejtés alkalmával leteendő.

A tervrajz, költségelirányzat és feltételek a hivatalos órák alatt alulírottól megtekinthetők. Kulán, 1894. évi március hó 15-én.

Léderer,
kir. járásbíró.

Hirdetmény.

Néhai Millassevits János örökösei Zomborban, a főutcán levő emeletes, a csendes utcában fekvő két földszintes ház, a szerb temetőnél fekvő 17 hold csajraföldek, egy a rancsevői 28 holdnyi szállásföldek, valamint egy hintó, vetőgép és cséplőgép eladásával megbízván, kérem a venni szándékozókot, sziveskedjenek ez iránt hozzám fordulni.

Dr. Czvetkovits Péter,
üggyvéd.

1014. sz. 1894.

Gabona eladási hirdetmény.

Az apatini magy. kir. erdőhivatal részéről ezennel közzhírré tetetik, hogy a mult évben felesgazdaságilag termelt és az alább megjelölt helyeken bemagtározott szemes gabonamétek az alulírott erdőhivatal iródjában f. évi április hó 18-án délutáni 9 órakor megkezdendő nyilvános árverésen felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fog, még pedig:

1. A monostorszegi magtárban elhelyezett tiszta buza 205 métermázsza.
2. Ugyanott elhelyezett kétszeres buza 353 métermázsza.
3. Ugyanott elhelyezett rozs 129 métermázsza.
4. Ugyanott elhelyezett árpa 22 métermázsza.
5. Ugyanott elhelyezett zab 774 métermázsza.
6. Az apatini két magtárban elhelyezett tiszta buza 1775 métermázsza.
7. Ugyanott elhelyezett zab 1092 métermázsza.
8. Az apatini erdőhivatal padlásán elhelyezett árpa 1 métermázsza.
9. A palánkai három magtárban elhelyezett tiszta buza 2688 métermázsza.
10. Ugyanott elhelyezett zab 2212 métermázsza.
11. A bezdán-kozorai görékban elhelyezett csöves kukorica 3368 métermázsza.
12. Az apatini görékban és az erdőhivatal padlásán elhelyezett csöves kukorica 879 métermázsza.
13. A doroszlói görékban elhelyezett csöves kukorica 1180 métermázsza.
14. A bogoyevai görékban elhelyezett csöves kukorica 334 métermázsza.
15. A plávnai görékban elhelyezett csöves kukorica 670 métermázsza.
16. A palánkai görékban elhelyezett csöves kukorica 2988 métermázsza.
17. A monostorszegi magtárban elhelyezett fehér bab 367 métermázsza.

Az árverési és szerződési feltételek az alulírott erdőhivatalnál, nemkülönben a gabonamétek minősége az illető erdőgondnokságoknál a szokásos hivatalos órákban megtekinthetők.

Apatinban, 1894. évi március hóban.

M. kir. erdőhivatal.

255. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírószék 1894. évi 1172. számú végzése következtében dr. Czvetkovits Péter ügyvéd által képviselt Wageman Simon zombori lakos javára Penez János zombori lakos ellen 650 frt s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 861 frt 90 krra becsült különféle órákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbírószék 1274/1894. számú végzése folytán 650 frt tőkekövetelés, ennek 1893-ik évi október hó 14-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 84 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban végrehajtást szenvedett üzlethelyiségében leendő eszközzésére 1894. évi április hó 9-ik napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi március hó 29-én.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

1751. szám 1894.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Cséb községében üresedésbe jött jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Javadalmazása következő:

1. Készpénzfizetés évenként 580 frt.
2. 30 pesti mérő buza.
3. 6 öl (kemény hasáb) tűzifa.
4. 3/4 telekföldnek a hozzátartozó legelő-illetmény és szérűskertnek haszonélvezete.
5. Természetbeni lakás.

Felhívom pályázni öhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat folyó évi április hó 16-ig, vagyis a választásra kitűzött határnapiig, hozzám nyujtsák be.

Német-Palánkán, 1894. évi március 22.

CSUPOR GYULA,
főszolgabíró.

3-1

Hirdetmény.

Tovarisova község határában levő „Barcs” nevű volt kincstári, egy tagban, két részre osztott és két külön gazdasági épületekkel ellátott 308 katasztrális hold földbirtok, a vetésekkel együtt, kedvező feltételek mellett, örök áron eladó. — Venni szándékozók a feltételeket alulírottól megtudhatják.

Tovarisován, 1894. évi március 22-én.

3-1

Märzluft Ignác.

Vendéglő bérbeadás.

Ó-Szivacon, a piactéren, egy táncterem, egy étkező terem, három vendégszoba, egy tágas és kényelmes — üveggel körülzárt — folyosó és megfelelő helyiségekkel bíró vendéglő-épület családi körülmények miatt eladó.

Megjegyeztetik, hogy a szóban lévő vendéglő már körülbelül 30 éve szolgál idegenek szállóhelyéül és igen élénk forgalmu.

Értekezhetni lehet alulírott tulajdonosnál.

Ó-Szivacon, 1894. évi március 4-én.

Ifj. Paluska József,
vendéglős.

6-6

509. szám.
kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Csantavér községben lemondás folytán üresedésbe jött gyalogrendőri állásra 300 frt fizetés utólagos havi részletekbeni kiszolgáltatása mellett pályázatot nyitattik.

Pályázó hiteles okmánnyal igazolni tartozik, hogy:

- a) magyar honpolgár,
- b) védkötelezettségének megfelelt,
- c) 24. évét betöltötte és a 60. élet évét nem haladta,
- d) teljesen egészséges,
- e) feddhetlen előéletű és kifogástalan erkölcsi magaviseletű s a hivatalos magyar nyelvet szk- és írásban bírja.

Előnyben részesülnek a kiszolgált m. kir. csendőrokk, a hadsereg és m. kir. honvédségnél kiszolgált egyének s végre az eddig minden kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelős őri minőségben alkalmazásban) állott egyének és a nőtlének. — Az előirt ruházatot a megválasztott sajátjából tartozik beszerezni, míg ellenben a szükséges fegyverzetet a község állítja elő.

Pályázati kérvények 1894. évi április hó 8-áig Csantavér község elüljáróságához küldendők, a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Csantavéren, 1894. évi március hó 15-én.

Szokola Gyula, **Horváth Péter,**
jegyző. 3-3 albró.

78. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a hódásági tek. kir. járásbírószék 1894. évi 151. számú végzése következtében dr. Legrand Ferenc hódásági ügyvéd által képviselt Müller József karavukovai lakos javára Gillmann Ádám karavukovai lakos ellen 35 frt tőkehátralék s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 451 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, sertések, juhok stb. ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hódásági kir. járásbírószék 819. ex 1894. számú végzése folytán 85 frt tőkekövetelés, ennek 1891. évi szeptember hó 1-ső napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 30 frt 24 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Karavukován alperes lakásán leendő eszközzésére 1894. évi március hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Hódásághon, 1894. évi március hó 16-én.

Kanyó Béla,
kir. bírósági végrehajtó.

Előfizetési felhívás!

A Pesti Napló

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló“ Magyarországon a legolcsóbb, legértelmesebb és legszélesebb kiadott napilap.
Főszerkesztője és kiadótulajdonosa: Felsőbb szerkesztője:

ifj. ÁBRÁNYI KORNÉL. BARNÁ IZIDOR.

A Pesti Napló mint modern újság gondoskodik immár arról is, hogy olvasóinál megtalálják benne az őket érdeklő közleményeket. Ebből a célból szeptember eleje óta „A tűzhely körül“ címmel minden héten rendes négy-öt oldalas mellékletet ad, amelyben foglalkozik a nők társadalmi kérdésével, a divat újításával, közlökön **konyharecepteket**, apróságokat a **kézimunkáról**, a **kertészetről**, azonkívül tájékoztatja a vidék gazdasszonyait a **budapesti piac** forgalmáról és áráiról. Cikkeket közlök továbbá a **gyermeknevelésről** és **ápolásról**, tanácsokat ad illemlkérdésekben és mesél a **gyermekszobákról**.

A közlekedés és a közlekedő vállalatok: vasutak, posta, tavoró, hajótársaságok hivatalnokai érdekeinek minél behatóbb gondozása végett a Pesti Napló minden esütörtöki számát **Közlekedés** címen külön négy oldalas melléklet kíséri.

Előfizetési feltételek:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapesten és a vidéken korán és pontosan házhoz juttatva, az esti lap kiadása nélkül:

REGGELI LAP:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Fél évre 7 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre 18 frt — kr. | Negyedévre 4 frt 50 kr. | Fél évre 9 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggel és esti kiadás külön-külön házhoz v. postán küldve:

BUDAPESTEN:

Egész évre 18 frt — kr. | Negyedévre 4 frt 50 kr. | Fél évre 9 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 60 kr.

VIDÉKEN:

Egész évre 20 frt — kr. | Negyedévre 5 frt — kr. | Fél évre 10 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 70 kr.

A „Pesti Napló“ esti lapjára külön is elfogadjuk előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára negyedévenként Budapesten 2 frttal, vidéken 2 frt 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferenciek-tere, Bazárépület.

Előfizetési felhívás

A HÉT

POLITIKAI ÉS IRODALMI KÖZLÖNYRE.

Szerkesztő és kiadja: KISS JÓZSEF.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A magyar társadalom minden jelenségeivel foglalkozván, A Hét mindnehezebben tudott innen maradni azon a megyén, amely a társadalmi lapot a politikaitól elválasztja. Hogy tehát ezektől a korlátoktól is mentek legyünk, megtettük mindazokat az intézkedéseket, amelyekkel A Hét a politikálásra is jogot vált. Ehhez képest A Hét 1894. április havától fogva mint politikai és irodalmi közlöny fog megjelenni.

A Hét ezáltal csak hű marad önmagához, mert eddig is hozzájárult minden aktuális kérdéshez s fogja ezt ezután is ugyanazzal a férfias szókimondással, mely tavol áll minden elfogultságtól és fölülte áll minden pártzempontnak. A Hét-be beállt változás csak azt jelenti, hogy nagyobb gondnal és buzgalommal fogja szerkeszteni aktuális rovatait, melyeknek eddigi nagy kedveltségét és tekintélyét is köszönheti.

A Hét megmarad ezentúl is első sorban szépirodalmi lapnak, melyet megszoktak irodalmi forrunknak tekinteni. Közül novellákat, dramatizált apróságokat, verseket, kisebb regényeket.

A Hét az egyetlen szépirodalmi betilap, mely a péntek esti színházi premiekről még ugyanazon héten, ugyszólván a napilapokkal egyidejűleg hoz nagyobbbaszabású ismertetéseket.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, akik „A Hét“-be eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlítjük a következőket:

Ábrányi Árpád, Ábrányi Emil, ifj. Ábrányi Kornél, Agai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Bársony István, Bede Jobb, Brady Sándor, Célió, Dóczi Lajos, Endrédi Sándor, Gózdú Elek, Herczeg Ferenc, Hellai Jenő, Hock János, Imotus, Inczedy László, Jászai Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenédy Géza, Köhler Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dezső, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsy Kálmán, Murai Károly, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Prem József, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Nagy Janka, Szalay Fruzina, Szemere Attila, Szomaházy István, Szűry Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi József, Zempléni Árpád stb., stb.

A Hét külső kiállítása összes lapjaink közt a legfényűzőbb. Minden számának borítékán egy fényes kivitelű nagy arcképet közlök: kitérőseket, de legfőképp érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom és a szalon köréből, azok arcképeit, akiket a lefolyt hét eseményeinek árja, habár csak ideiglenesen is, felszínre vetett.

A Hét számai bekötte évenként két vaskos kötet tesznek ki és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első nyolc kötet, melyből teljes példányok — bár igeu csekély számban — még kaphatók, valóságos tárhaza az érdekét soha sem veszítő becses olvasmányoknak.

A Hét előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatószámokat ingyen és bérmentve küldök.

A Hét kiadóhivatala, Budapest, VII., Erzsébetkörút 6. szám.

KEIL ALAJOS-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(Glasur)

legkittűnőbb mázólszer puda padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr. Mindenkör kapható!

Arany-fénymáz

képekterek stb. bearynyozására. Egy kis palack ára 20 kr.

Heindhofer Róbertnél Zomborban.

Eszenciákat

rum, cognac, mindennemű szeszese italok, asztali likőrök és különlegességek azonnali elhízháttalan elkészítésére a legkittűnőbb minőségben szállítók.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tiszta eceteszeneciót kellemes ízű borecet és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltenek.

Kiváló eredményért kezeskedek

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

eszenciák-különlegességek gyára

PRÁGA.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

50-34

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvmdájából

2360. sz. 1894.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Temerin községében megürrült jegyzői állásra, melylyel 600 frt fizetés, 2/4 telek föld, mely után az adót a jegyző fizeti, és szabad lakás élvezete van egybekötte, pályázat nyitattik.

Minek folytán felhivatnak a pályázni kívánók, hogy életkorukat, eddigi szolgálatukat, valamint jegyzői képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó évi április 11-éig ezen szolgabírósnál nyújtsák be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Ujvidéken, 1894. évi március 20-án.

Kolozsváry Sándor,

főszolgabíró.

3-2

Irnok kerestetik.

Egy, a jegyzői teendőben jártassággal bíró egyén, mint rendszeresített községi irnok állandó alkalmazást nyer. — Bővebb felvilágosítást nyujt a kiadóhivatal.

2-1

Fenyőfa eladás.

100 000 drb nem iskolázott fenyőfűcskák eladók.

4 évesek 1000 drb 4 frtjával;

5 " " " 5 " "

azonfelül 50 cm.-től 3 méter magasságuk nagyság arányában.

Megkeresések:

Soós G.

Zrinscsina u. p. Verbovec (Horvátország)

3-3

küldendők.

4655. sz

tkvi 1894.

Hirdetmény.

Prigl-Szent-Iván községnek telekkönyvi betétei az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítették és a nyilvánosságnak átadták, ez azzal a felszólítással közzé:

1. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján, ide érteve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. és az 1891. XVI. t. c. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket; azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886. évi XXIX. t. c. 22. §-a, illetve az 1889. XXXVIII. t. c. 15. §-a alapján való mellőzését megátámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1894. évi szeptember hó 30-ik napjáig besárolog a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t. c. 16. és 18. §-ai eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánanak, írásbeli ellenmondásukat hat hó alatt, vagyis 1894. évi szeptember hó 30-ik napjáig besárolog a telekkönyvi hatóságához benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármily irányban sértve vélik, ide érteve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatóságához hat hónap alatt, vagyis 1894. évi szeptember hó 30-ik napjáig besárolog nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerűen egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Zomborban, 1894. évi március hó 21-én, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

3-1

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.

XVII. év

ELŐFIZETÉS
Egész évre...
Fél évre...
Negyed évre...
A lap szellemi...
illető küldendők...
szerkesztőnek...
a lap tulajdonosa...
dandó...

Egyes szám ára

KOSS

A magyar nemzeti halandó volt b... az anyaföld hideg... azonban, nem mu... lelkébe, szellemé... Magyarországon szel...
Sirja körül... ez ország fiait egy... lelkesedés minden... badság, egyenlősé... haladás és művelts...
A sirhalomból... helye fölött emelk... virágok tövisek né... nek egész légköré... a szívet szerető... gasztosan, mily... a nagy halott első... jával hazai földé... szava. „Szűnjék... toskodás. Legyen... ég, melybe megli... retet hazája.“

A szív, mely... szívéből való szív... öltözött, valóban... kincséből van vé... valódi magyar... lépett a hazába.

Megsírattuk... dalmunkat, gyász... gyászolta halottját... szágon keresztül... metés, mind péld... fájdalom mérhet... mint minden igaz... gytelenségig kimé... igaz volt és becs... magyar jellemnek... nak, ki neki a sz... mányt szerzte, a... a legmélyebb kegy...
Jogosult és f... szinte kötelessé...
Hisz ő volt a... politikai téren. M... hogy a középkori... a szabadság virá... tulajdonkép nem... egy rétegekre sz... kis nemesekből é... természetben a ter... humussal, alább... és más meddő re... addig mostoha, n... tegeit összekever... Magyarországon köz... lettek, míg Kossuth... tek, ki alapján... s a szabadság és... szával új életet l...

Igen, egy Ko... egy ily embernek... váltónak sikerült...
Kossuth is azt m... fel és járj! S a... szenvedett Magya... tovább haladt, am... 1848-ban egyszer... ből egységes nemz...
Mert ebben a... meg volt a fokozat... ki egyszerre a ve... küzdelmek előzték... Kossuth tolla és s... tört. Egy Jézusnak